

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ...**026**...../ປປຫ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ...**06 ມັງກອນ 2020**.....

ລັດຖະດໍາລັດ
ຂອງປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍກິລາ-ກາຍຍະກຳ (ສະບັບປັບປຸງ)

- ອີງຕາມ ລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມ ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 29/ສພຊ, ລົງວັນທີ 25 ພະຈິກ 2019 ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍກິລາ-ກາຍຍະກຳ (ສະບັບປັບປຸງ);
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 31/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 10 ທັນວາ 2019.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດ:

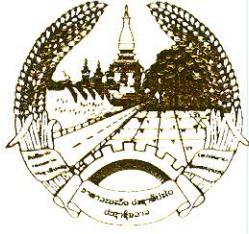
ມາດຕາ 1 ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍກິລາ-ກາຍຍະກຳ (ສະບັບປັບປຸງ).

ມາດຕາ 2 ລັດຖະດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ບຸນຍັງ ວໍລະຈິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ **29** /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ **25 / 11 / 19**

ມະຕິ

ຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ

ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍກິລາ-ກາຍຍະກຳ (ສະບັບປັບປຸງ)

ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1 ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 11 ຂໍ້ 1.

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 8 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ VIII ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍກິລາ-ກາຍຍະກຳ (ສະບັບປັບປຸງ) ໃນວາລະ ກອງປະຊຸມ ຄັ້ງວັນທີ 25 ພະຈິກ 2019.

ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍກິລາ-ກາຍຍະກຳ (ສະບັບປັບປຸງ) ດ້ວຍຄະແນນສຽງຫຼາຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງ ຂອງຈຳນວນສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ.

ມາດຕາ 2 ມະຕິສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປານີ ຢາທໍ່ຕູ້

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 74 /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 25 ພະຈິກ 2019

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍກິລາ-ກາຍຍະກຳ
(ສະບັບປັບປຸງ)

ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 (ປັບປຸງ) ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວ ມີການຂະຫຍາຍຕົວ, ມີຄຸນນະພາບ, ກ້າວໜ້າ, ທັນສະໄໝ, ເສີມສ້າງບັນຍາກາດທີ່ສົດໃສໃນສັງຄົມ ເຮັດໃຫ້ພົນລະເມືອງລາວມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ ທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈ, ມີນ້ຳໃຈນັກກິລາ, ເຄົາລົບກົດລະບຽບ, ກະຕິກາ ແລະ ມີສະຕິຊາດ ແນໃສ່ຜັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ສິ່ງເສີມດ້ານພອນສະຫວັນ, ຍົກສູງຖານະບົດບາດ, ກຽດສັກສີຂອງຊາດ ແລະ ເພີ່ມທະວີຄວາມສາມັກຄີ, ມິດຕະພາບ ສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ຜັດທະນາປະເທດຊາດ.

ມາດຕາ 2 (ປັບປຸງ) ກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແມ່ນ ຂະບວນການເຄື່ອນໄຫວທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ການຮຽນ, ການຝຶກແອບ, ການຝຶກຊ້ອມ, ການແຂ່ງຂັນ, ການສະແດງ, ການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ ແບບບຸກຄົນ, ແບບໝູ່ຄະນະ ທີ່ມີສິລະປະ ແລະ ລວດລາຍສະເພາະກ່ຽວກັບກິລາ.

ມາດຕາ 3 (ປັບປຸງ) ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ນັກກິລາ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ທີ່ຫຼິ້ນກິລາ, ເຂົ້າຮ່ວມ ຝຶກແອບ, ຝຶກຊ້ອມ, ສະແດງ ແລະ ແຂ່ງຂັນກິລາປະເພດໃດໜຶ່ງ;
2. ບຸກຄະລາກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ບໍລິຫານການກິລາ, ຜູ້ຊ່ຽວຊານກ່ຽວກັບກິລາ, ນັກວິທະຍາສາດ, ນັກຈິດຕະສາດ, ນັກການແພດກິລາ, ກຳມະການຕັດສິນ ແລະ ຄູ່ຝຶກກິລາ;

3. ກຳມະການຕັດສິນ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ທີ່ມີ ວິຊາສະເພາະ, ຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ປະສົບການ, ເຂົ້າໃຈກົດລະບຽບ ແລະ ກະຕິກາກິລາປະເພດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຊຶ່ງຖືກມອບໝາຍໃຫ້ຕັດສິນກິລາປະເພດໃດໜຶ່ງ;
4. ຄູຝຶກກິລາ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ທີ່ມີວິຊາສະເພາະ, ມີຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ປະສົບການ, ຄວາມຊຳນານ ແລະ ເປັນຜູ້ແນະນຳ, ຝຶກສອນວິຊາກິລາ-ກາຍຍະກຳ ປະເພດໃດໜຶ່ງ ໃຫ້ແກ່ນັກກິລາ;
5. ເຕັ້ນອາເອໂຣບົກ ໝາຍເຖິງ ການອອກກຳລັງກາຍ ຕາມຈັງຫວະສຽງດົນຕີ ຫຼື ສຽງເພງ;
6. ກະຕິກາ ໝາຍເຖິງ ຂໍ້ກຳນົດຂອງປະເພດກິລາໃດໜຶ່ງ ວາງອອກຕາມປະເພດກິລາທີ່ມີຄວາມເອກະພາບ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃນການແຂ່ງຂັນຢ່າງຍຸຕິທຳ.

ມາດຕາ 4 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ລັດ ຖືເອົາກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເປັນວຽກງານໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນ ໃນການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ທາງດ້ານສຸຂະພາບ ຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈ, ສ້າງໃຫ້ຄົນເຮົາເປັນຜູ້ທີ່ມີຄວາມ ດຸໝັ່ນ, ອິດທິນ, ທຸ່ນທ່ຽງ, ເຂັ້ມແຂງ, ເສຍສະລະ, ມີລະບຽບວິໄນ, ເອກອ້າງທະນິງໃຈ, ມີນ້ຳໃຈຮັກຊາດ ເຮັດໃຫ້ສັງຄົມມີຊີວິດຊີວາ ແລະ ມີບັນຍາກາດເບີກບານມ່ວນຊື່ນ.

ລັດ ສົ່ງເສີມການສ້າງຂະບວນການກິລາ-ກາຍຍະກຳມວນຊົນ ແລະ ການສ້າງກິລາລະດັບສູງ ກ້າວໄປເຖິງການສ້າງກິລາອາຊີບ ແລະ ອະນຸລັກ, ພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳພື້ນເມືອງ ຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ, ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ອະນຸຊົນ, ເຍົາວະຊົນ, ຊາວໜຸ່ມ, ນັກຮຽນ, ນັກສຶກສາ, ຜູ້ອາຍຸສູງ, ແມ່ຍິງ ແລະ ຄົນພິການ.

ລັດ ເອົາໃຈໃສ່ພັດທະນານັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ດ້ວຍການສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ສະໜອງງົບປະມານ, ພາຫະນະ, ວັດຖຸປະກອນ, ຄູຝຶກ, ຜູ້ຊ່ຽວຊານ, ບຸກຄະລາກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໂດຍມີນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມສະເພາະແກ່ນັກກິລາ ທີ່ມີພອນສະຫວັນ ແລະ ມີຜົນງານດີເດັ່ນ.

ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ລົງທຶນໃສ່ການພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ ດ້ວຍການສ້າງເງື່ອນໄຂອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 5 (ປັບປຸງ) ຫຼັກການ ກ່ຽວກັບວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບແນວທາງ ນະໂຍບາຍ, ລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
2. ມີລັກສະນະຊາດ, ມະຫາຊົນ, ວິທະຍາສາດ ແລະ ທັນສະໄໝ;
3. ຕິດພັນກັບການສຶກສາ, ວັດທະນະທຳ, ການພັດທະນາຄົນລຸ່ນໜຸ່ມ, ສ້າງນັກກິລາໃຫ້ມີກຳລັງກາຍແຂງແຮງ, ມີໄຫວພິບ, ມີລະບຽບວິໄນເຂັ້ມງວດ, ມີນ້ຳໃຈຮັກຊາດ, ມີຄວາມອິດທິນເສຍສະລະ, ມີຈິດໃຈເຂັ້ມແຂງ, ມີຄວາມດຸໝັ່ນ, ຫ່າງໄກຈາກສິ່ງເສບຕິດ ແລະ ສິ່ງຫຍໍ້ທໍ້ ອື່ນໆ;
4. ຮັບປະກັນໃຫ້ທິດສະດີ ຕິດພັນກັບພຶດຕິກຳຕົວຈິງ, ຕິດພັນກັບການຝຶກແອບ, ຝຶກຊ້ອມ, ການສະແດງ ແລະ ການແຂ່ງຂັນ ລະດັບທ້ອງຖິ່ນ, ລະດັບຊາດ, ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;
5. ມີຄວາມສະເໝີພາບ, ເປັນເອກະພາບ, ຖືກຕ້ອງ, ໂປ່ງໃສ, ເປີດເຜີຍ, ຍຸຕິທຳ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້;

6. ສອດຄ່ອງກັບສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 6 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ຜົນທະຂອງຜົນລະເມືອງລາວຕໍ່ວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ຜົນລະເມືອງລາວທຸກຄົນໂດຍບໍ່ຈຳແນກ ອາຍຸ, ເພດ, ໄວ, ສຸຂະພາບ, ການພິການ, ຖານະດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ລ້ວນແຕ່ມີສິດເຂົ້າຮ່ວມການເຄື່ອນໄຫວກິລາ-ກາຍຍະກຳປະເພດຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ກິດຈະກຳການອອກກຳລັງກາຍ, ການຫຼິ້ນ, ການສະແດງ, ການແຂ່ງຂັນ, ການຊົມ, ການເຊຍ ແລະ ການພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ.

ບຸກຄົນ, ຄອບຄົວ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ມີຜົນທະປະກອບສ່ວນທຶນຮອນ, ພາຫະນະ, ວັດຖຸປະກອນ, ເທື່ອແຮງ ແລະ ສະຕິປັນຍາ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວ, ເຂັ້ມແຂງ, ກ້າວໜ້າ ແລະ ທັນສະໄໝ.

ມາດຕາ 7 (ໃໝ່) ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກິດໝາຍ

ກິດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານກ່ຽວກັບກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 8 (ປັບປຸງ) ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມການພົວພັນຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນດ້ານວິຊາການ, ວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ການຈັດການແຂ່ງຂັນ, ການເຂົ້າຮ່ວມການສະແດງ, ການແຂ່ງຂັນ, ການສ້າງນັກກິລາ, ຍົກລະດັບບຸກຄະລາກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແລະ ການກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ເພື່ອພັດທະນາວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ, ປະຕິບັດສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກທີ II

ກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ໝວດທີ 1

ໝວດ, ລາຍການ, ລະດັບ ແລະ ຮູບແບບ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ມາດຕາ 9 (ປັບປຸງ) ໝວດກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ໝວດກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແມ່ນ ການຈັດຫຼາຍປະເພດກິລາເຂົ້າເປັນໝວດສະເພາະ ຕາມລັກສະນະຂອງການແຂ່ງຂັນ.

ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ມີ ສາມໝວດ ດັ່ງນີ້:

1. ທາງອາກາດ;
2. ທາງບົກ;
3. ທາງນ້ຳ.

ແຕ່ລະໜວດກິລາ-ກາຍຍະກຳ ມີ ຫຼາຍປະເພດ. ແຕ່ລະປະເພດຕ້ອງໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຈາກສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ລະດັບທ້ອງຖິ່ນ, ລະດັບຊາດ ໂດຍມີການຮັບຮອງຈາກຂະແໜງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ.

ມາດຕາ 10 (ປັບປຸງ) ລາຍການກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ລາຍການກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແມ່ນ ລາຍການແຂ່ງຂັນ ຂອງແຕ່ລະປະເພດກິລາ ຕາມລະບຽບ ແລະ ກະຕິກາ ຂອງແຕ່ລະຄັ້ງ ແລະ ແຕ່ລະປະເພດກິລາ ເປັນຕົ້ນ:

- ປະເພດໂດດຈ້ອງ ມີລາຍການ ສິລະປະ, ເປົ້າໝາຍ ແລະ ອື່ນໆ;
- ປະເພດແລ່ນ ມີລາຍການແລ່ນ ໜຶ່ງຮ້ອຍແມັດ, ສອງຮ້ອຍແມັດ, ສີ່ຮ້ອຍແມັດ, ໜຶ່ງພັນຫ້າຮ້ອຍແມັດ, ສິບພັນແມັດ, ແລ່ນມາຮາທອນ ແລະ ແລ່ນ ອື່ນໆ;
- ປະເພດບານເຕະ ມີລາຍການບານເຕະຊາຍ, ບານເຕະຍິງ;
- ປະເພດລອຍນ້ຳ ມີລາຍການ ໜຶ່ງຮ້ອຍແມັດ, ສອງຮ້ອຍແມັດ, ສີ່ຄູນໜຶ່ງຮ້ອຍແມັດ, ໜຶ່ງພັນຫ້າຮ້ອຍແມັດ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 11 (ປັບປຸງ) ລະດັບ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໄດ້ຈັດລະດັບຕາມຄວາມສຳຄັນ ແລະ ຄວາມສາມາດ ຂອງກິລາ-ກາຍຍະກຳ.

ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ມີ ສອງລະດັບ ດັ່ງນີ້:

1. ກິລາ-ກາຍຍະກຳມວນຊົນ
 - ຮາກຖານ ມີ ບ້ານ, ໂຮງຮຽນ, ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ແລະ ອື່ນໆ;
 - ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ມີ ກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ, ຂັ້ນເມືອງ.
2. ກິລາລະດັບສູງ
 - ລະດັບຊາດ;
 - ລະດັບອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

ມາດຕາ 12 ຮູບແບບ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ມີ ສອງຮູບແບບ ດັ່ງນີ້:

1. ສະໝັກຫຼິ້ນ;
2. ອາຊີບ.

ໝວດທີ 2 ກິລາ-ກາຍຍະກຳມວນຊືນ

ມາດຕາ 13 (ປັບປຸງ) ກິລາ-ກາຍຍະກຳມວນຊືນ

ກິລາ-ກາຍຍະກຳມວນຊືນ ແມ່ນ ກິດຈະກຳ ການຝຶກແອບ, ການຝຶກຊ້ອມ, ການສະແດງ, ການຫຼິ້ນ, ການແຂ່ງຂັນ ກິລາ-ກາຍຍະກຳຂອງພົນລະເມືອງທົ່ວໄປ ໂດຍບໍ່ຈຳແນກເຊື້ອຊາດ, ອາຍຸ, ເພດ, ໄວ, ສຸຂະພາບ, ການພິການ, ຖານະທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຢູ່ໃນຮາກຖານ, ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ແນໃສ່ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ, ຄວາມສາມັກຄີ ແລະ ຄວາມມ່ວນຊື່ນເປັນຕົ້ນຕໍ ໂດຍປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບ, ເຕັກນິກ ແລະ ກະຕິກາ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ກິລາ-ກາຍຍະກຳມວນຊືນ ປະກອບດ້ວຍ:

- ກິລາ-ກາຍຍະກຳມວນຊືນທົ່ວໄປ;
- ພະລະສຶກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນສະຖານການສຶກສາ;
- ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນກຳລັງປະກອບອາວຸດ.

ກ. ກິລາ-ກາຍຍະກຳມວນຊືນທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 14 (ປັບປຸງ) ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເພື່ອສຸຂະພາບ

ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເພື່ອສຸຂະພາບ ແມ່ນ ຂະບວນການຫັດກາຍຍະບໍລິຫານ, ການອອກກຳລັງກາຍ, ການຫຼິ້ນກິລາ, ການຢ່າງ, ການແລ່ນ, ເຕັ້ນອາເອໂຣບົກ, ໂຍຄະ, ການຍືດຢຽດ, ເຕັ້ນເຊຍລິດເດີ ແລະ ຂະບວນການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳປະເພດຕ່າງໆ ເພື່ອເສີມສ້າງສຸຂະພາບແຂງແຮງ ທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈ, ສ້າງຄວາມສາມັກຄີ, ຄວາມມ່ວນຊື່ນ.

ລັດ ແລະ ສັງຄົມ ສ້າງເງື່ອນໄຂ, ສົ່ງເສີມໃຫ້ພົນລະເມືອງ ທຸກເພດ, ທຸກໄວ ໄດ້ເຄື່ອນໄຫວຝຶກແອບ, ຝຶກຊ້ອມ, ຫຼິ້ນ, ສະແດງ ແລະ ແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນທຸກຂັ້ນ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ໂຄສະນາສຶກສາອົບຮົມ ໃຫ້ພົນລະເມືອງ, ຜູ້ອາຍຸສູງ, ແມ່ຍິງ ມີຄວາມຕື່ນຕົວ ແລະ ຕັ້ງໜ້າເຂົ້າຮ່ວມການເຄື່ອນໄຫວກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ເປັນຂະບວນພິດພິນ ແລະ ສະໜ້າສະເໜີ.

ມາດຕາ 15 (ປັບປຸງ) ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ສຳລັບຄົນພິການ

ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ສຳລັບຄົນພິການ ແມ່ນ ຂະບວນການຫຼິ້ນກິລາ-ກາຍຍະກຳ, ການແຂ່ງຂັນກິລາຄົນພິການປະເພດຕ່າງໆ ຕາມກົດລະບຽບ, ເຕັກນິກ ແລະ ກະຕິກາ ການແຂ່ງຂັນກິລາຄົນພິການສາກົນ.

ລັດ ສົ່ງເສີມໃຫ້ຄົນພິການ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມການເຄື່ອນໄຫວກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເພື່ອສຸຂະພາບທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ສ້າງຄວາມມ່ວນຊື່ນ, ຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານຈິດໃຈ ເຊື່ອມຕົວເຂົ້າສັງຄົມເປັນຢ່າງດີ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ລັດ ມີນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມໃຫ້ບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ອຸປະຖຳກິລາ-ກາຍຍະກຳ ສຳລັບຄົນພິການ.

ລັດ ແລະ ສັງຄົມ ປະຕິບັດລະບອບອຸດໜູນ ຕໍ່ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳຄົນພິການ ໃນການຝຶກ ແອບ, ຝຶກຊ້ອມ ແລະ ການເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນຊຶ່ງລາງວັນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ, ລະດັບຊາດ, ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງກິລາ-ກາຍຍະກຳທຸກຂັ້ນ ຕ້ອງປະສານສົມທົບກັບອົງການການຈັດຕັ້ງສັງ ຄົມ ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ຄົນພິການເຂົ້າຮ່ວມຂະບວນການກິລາ-ກາຍຍະກຳ ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍຕ້ອງຄົ້ນຄວ້າອອກ ແບບກິດຈະກຳ, ຫຼັກສູດ, ຕຳລາ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄົນພິການແຕ່ລະປະເພດ.

ມາດຕາ 16 (ປັບປຸງ) ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ສຳລັບຜູ້ອອກແຮງງານ

ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ສຳລັບຜູ້ອອກແຮງງານ ແມ່ນ ຂະບວນການຫັດກາຍຍະບໍລິຫານ, ການ ອອກກຳລັງກາຍ, ຫຼິ້ນກິລາ, ການຢ່າງ, ການແລ່ນ, ເຕັ້ນອາເອໂຣບົກ, ໂຍຄະ ແລະ ຂະບວນການແຂ່ງຂັນ ກິລາ-ກາຍຍະກຳປະເພດຕ່າງໆ ເພື່ອເສີມສ້າງສຸຂະພາບແຂງແຮງ ທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈ, ສ້າງຄວາມ ສາມັກຄີ, ຄວາມມ່ວນຊື່ນ.

ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ທີ່ນຳໃຊ້ແຮງງານ ຕ້ອງຈັດຕັ້ງໃຫ້ຜູ້ ອອກແຮງງານທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນໄດ້ເຄື່ອນໄຫວກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເພື່ອສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ ແລະ ສາມາດປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຕ້ອງສົມທົບກັບກະຊວງສາທາລະນະສຸກ, ກະຊວງແຮງ ງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສ້າງປຶ້ມຄູ່ມືຫັດກາຍຍະບໍລິຫານ, ອອກແບບ ກິດຈະກຳກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເພື່ອສຸຂະພາບ ແລ້ວນຳໄປເຜີຍແຜ່ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ຜູ້ອອກແຮງງານ ກໍຕ້ອງມີຄວາມຕື່ນຕົວເຄື່ອນໄຫວກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 17 (ປັບປຸງ) ກິລາ-ກາຍຍະກຳພື້ນເມືອງ

ກິລາ-ກາຍຍະກຳພື້ນເມືອງ ແມ່ນ ກິດຈະກຳທີ່ມີຮູບແບບການຫຼິ້ນ, ການສະແດງ, ການແຂ່ງ ຂັນແບບດັ້ງເດີມ ຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ ໃນວັນບຸນ, ງານປະເພນີຕ່າງໆ ເພື່ອເສີມສ້າງສຸຂະພາບແຂງ ແຮງ ທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈ, ສ້າງຄວາມສາມັກຄີ, ຄວາມມ່ວນຊື່ນ ເຊັ່ນ ກິລາໝາກຂ່າງ, ກິລາ ໝາກແລ້, ຍິ່ງໜ້າ, ຊ່ວງເຮືອ, ແຂ່ງກອງຄູ່, ກອງຫາງ, ມວຍລາຍລາວ, ຕີຄີ, ໂຍນໝາກຄອນ ແລະ ປະເພດ ອື່ນ.

ລັດ ອະນຸລັກ ແລະ ສົ່ງເສີມກິລາ-ກາຍຍະກຳພື້ນເມືອງຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ ໃຫ້ມີການ ພັດທະນາ, ຍືນຍົງ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳແຕ່ລະຂັ້ນ ແລະ ສັງຄົມ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນ ການຈັດຕັ້ງ, ເຄື່ອນໄຫວກິລາ-ກາຍຍະກຳພື້ນເມືອງຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 18 (ປັບປຸງ) ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເພື່ອການບັນເທີງ

ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເພື່ອການບັນເທີງ ແມ່ນ ກິດຈະກຳ ຊຶ່ງຜູ້ຫຼິ້ນນຳມາສະແດງ ເພື່ອຄວາມ ມ່ວນຊື່ນ ແລະ ເອກອ້າງຄວາມສາມາດໃນງານຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ການສະແດງກິລາ, ການເຕັ້ນອາເອໂຣບົກ, ເຕັ້ນເຊຍ ແລະ ອື່ນໆ.

ລັດ ສ້າງເງື່ອນໄຂ ໃຫ້ການພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເພື່ອການບັນເທີງ ແນໃສ່ສິ່ງເສີມຜູ້ ທີ່ມີພອນສະຫວັນ, ຄວາມສາມາດພິເສດ ແລະ ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງສັງຄົມ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳແຕ່ລະຂັ້ນ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເພື່ອການບັນເທີງໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 19 ການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳມວນຊົນ

ການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳມວນຊົນ ແມ່ນ ການແຂ່ງຂັນທົ່ວໄປກ່ຽວກັບປະເພດກິລາ-ກາຍຍະ ກຳໃດໜຶ່ງ ໂດຍບໍ່ເຈາະຈົງເຖິງສະຖິຕິ, ມາດຕະຖານ ແຕ່ຕ້ອງດຳເນີນໄປຕາມກົດລະບຽບ ແລະ ກະຕິກາ ການ ແຂ່ງຂັນປະເພດດັ່ງກ່າວ ແນໃສ່ສ້າງຄວາມມ່ວນຊື່ນ, ຄວາມສາມັກຄີ, ສຸຂະພາບ, ມິດຕະພາບ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ ຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ ທັງເປັນການປະກອບສ່ວນເຮັດໃຫ້ສັງຄົມມີຄວາມປອດໃສ, ຫ່າງໄກຈາກສິ່ງເສບຕິດ.

ການຈັດການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳມວນຊົນ ແມ່ນ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດ ຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ໃຫ້ມີການຄຸ້ມຄອງຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.

ຂ. ພະລະສຶກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນສະຖານການສຶກສາ

ມາດຕາ 20 (ປັບປຸງ) ພະລະສຶກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນສະຖານການສຶກສາ

ພະລະສຶກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນສະຖານການສຶກສາ ແມ່ນ ວິຊາຮຽນໜຶ່ງ ໃນ ຫຼັກສູດການສຶກສາ ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮຽນມີຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດພື້ນຖານ ກ່ຽວກັບກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໂດຍຜ່ານບົດຮຽນການເຄື່ອນໄຫວດັ່ງກ່າວ ເພື່ອເປັນການສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ, ຄວາມສາມັກຄີ, ຄວາມມ່ວນ ຊື່ນ, ລະບຽບວິໄນ, ຜູ້ທີ່ມີພອນສະຫວັນດ້ານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທັງເປັນການປະກອບສ່ວນປະຕິບັດການສຶກ ສາຮອບດ້ານ.

ມາດຕາ 21 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງສະຖານການສຶກສາ

ສະຖານການສຶກສາ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດຕາມຫຼັກສູດ, ໂຄງການ ກ່ຽວກັບພະລະສຶກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
2. ຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ວັດຖຸປະກອນ ກ່ຽວກັບພະລະສຶກສາ ແລະ ກິລາ- ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ;
3. ຈັດຕັ້ງໃຫ້ນັກຮຽນ, ນັກສຶກສາ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມການເຄື່ອນໄຫວກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນສະ ຖານການສຶກສາ ແລະ ສັງຄົມ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
4. ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພໃຫ້ແກ່ຜູ້ສອນ ແລະ ຜູ້ຮຽນ ໃນເວລາເຄື່ອນໄຫວພະລະສຶກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
5. ສົ່ງເສີມນັກຮຽນ, ນັກສຶກສາ ຜູ້ມີພອນສະຫວັນທາງດ້ານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ ເຂົ້າຮ່ວມໃນຂະບວນການກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທັງຮັບປະກັນການສຶກສາຮຳຮຽນ ຂອງນັກຮຽນ, ນັກສຶກສານັ້ນ;
6. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 22 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຄະນະລະສິກສາ

ຄະນະລະສິກສາ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດການສິດສອນວິຊາພະລະສິກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມ ຫຼັກສູດ;
2. ຈັດຕັ້ງການເຄື່ອນໄຫວກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນສະຖານການສຶກສາ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
3. ສົ່ງເສີມ, ບຳລຸງນັກຮຽນ, ນັກສຶກສາ ເປັນຕົ້ນ ຜູ້ທີ່ມີພອນສະຫວັນດ້ານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ສາມາດເຄື່ອນໄຫວເລີ່ມມາແຕ່ເຍົາໄວ;
4. ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນ, ນັກສຶກສາ ໃນການເຄື່ອນໄຫວພະລະສິກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
5. ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບການ;
6. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 23 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງນັກຮຽນ, ນັກສຶກສາ

ນັກຮຽນ, ນັກສຶກສາ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຕັ້ງໜ້າສຶກສາຮຽນຮູ້ວິຊາພະລະສິກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ແລະ ເຂັ້ມງວດ;
2. ເຂົ້າຮ່ວມການເຄື່ອນໄຫວກິດຈະກຳ ພະລະສິກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຕາມພອນສະຫວັນຂອງຕົນ;
3. ຝຶກແອບ, ຝຶກຊ້ອມ, ສະແດງ, ແຂ່ງຂັນ ກິລາລະດັບສູງ ແລະ ສາມາດເຂົ້າຄັດເລືອກເປັນນັກກິລາລະດັບສູງ;
4. ນຳໃຊ້, ປົກປັກຮັກສາ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ວັດຖຸປະກອນ, ພາຫະນະ ຂອງວຽກງານພະລະສິກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນສະຖານການສຶກສາໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ;
5. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 24 (ປັບປຸງ) ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງລັດ ຕໍ່ພະລະສິກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນສະຖານການສຶກສາ

ລັດ ຈັດສັນທີ່ດິນ, ສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ສະໜອງວັດຖຸປະກອນ, ພາຫະນະ ໃຫ້ແກ່ວຽກງານພະລະສິກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນສະຖານການສຶກສາຂອງລັດ.

ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ມີໜ້າທີ່ສ້າງຫຼັກສູດ ພະລະສິກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ສຳລັບສະຖານການສຶກສາ ລວມທັງການສ້າງບຳລຸງຄູ, ການແນະນຳ ການເຄື່ອນໄຫວກິລາ-ກາຍຍະກຳ.

ກະຊວງ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກເອກະຊົນທີ່ມີສະຖານການສຶກສາ ຕ້ອງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດສັນທີ່ດິນ, ກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ສະໜອງວັດຖຸປະກອນ, ສັບຊ້ອນຄູ ພະລະສິກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ແກ່ສະຖານການສຶກສາທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.

ສຳລັບນັກຮຽນ, ນັກສຶກສາ ທີ່ເປັນນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ລະດັບທ້ອງຖິ່ນ, ລະດັບຊາດ, ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ພາຍຫຼັງສຳເລັດການຝຶກແອບ, ຝຶກຊ້ອມ, ການສະແດງ, ການແຂ່ງຂັນແລ້ວ ລັດ ມີນະໂຍບາຍໃຫ້ນັກຮຽນ, ນັກສຶກສາດັ່ງກ່າວໄດ້ສືບຕໍ່ຮຽນ, ບຳລຸງ, ສອບເສັງ ແລະ ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບການ.

ຄ. ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນກຳລັງປະກອບອາວຸດ

ມາດຕາ 25 (ປັບປຸງ) ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນກຳລັງປະກອບອາວຸດ

ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນກຳລັງປະກອບອາວຸດ ແມ່ນ ການຝຶກແອບ, ການຝຶກຊ້ອມ, ການສະແດງ, ການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳທົ່ວໄປ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳຂອງກຳລັງປະກອບອາວຸດ ເພື່ອສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ, ຄວາມສາມັກຄີ ແລະ ຄວາມມ່ວນຊື່ນ, ປະກອບສ່ວນເຮັດໃຫ້ກຳລັງປະກອບອາວຸດມີ ສິລະປະຍຸດ, ຍຸດທະວິທີ, ຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ລະບຽບວິໄນ ແລະ ແບບແຜນທັນສະໄໝ.

ມາດຕາ 26 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກຳລັງປະກອບອາວຸດ

ກຳລັງປະກອບອາວຸດ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການຝຶກແອບກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ, ນັກຮົບ ຂອງຕົນຢ່າງຄົບຖ້ວນ, ເປັນປົກກະຕິ ແລະ ທົ່ວເຖິງ;
2. ສ້າງທຸກເງື່ອນໄຂໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ, ນັກຮົບ ໄດ້ມີໂອກາດເຂົ້າຮ່ວມຂະບວນການກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນກົມກອງຂອງຕົນ ແລະ ໃນສັງຄົມ;
3. ນຳໃຊ້, ປົກປັກຮັກສາ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ວັດຖຸປະກອນກິລາ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ;
4. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 27 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພະນັກງານ, ນັກຮົບ

ພະນັກງານ, ນັກຮົບ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ເອົາໃຈໃສ່ຝຶກແອບ, ຝຶກຊ້ອມກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຕາມແຜນການຂອງກົມກອງຕົນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
2. ເຂົ້າຮ່ວມຂະບວນການເຄື່ອນໄຫວກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນກົມກອງຂອງຕົນ ແລະ ສັງຄົມ;
3. ໄດ້ຮັບການຄັດເລືອກເຂົ້າເປັນນັກກິລາລະດັບສູງ ຫຼື ທົມຊາດ ຢູ່ໃນສະຫະພັນກິລາປະເພດຕ່າງໆ;
4. ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
5. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 28 (ປັບປຸງ) ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງລັດ ຕໍ່ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນກຳລັງປະກອບອາວຸດ

ລັດ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຕໍ່ວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນກຳລັງປະກອບອາວຸດ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດສັນທີ່ດິນ, ສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ສະໜອງວັດຖຸປະກອນ, ພາຫະນະ, ງົບປະມານ, ສ້າງ, ຝຶກອົບຮົມ ແລະ ຍົກລະດັບ ນັກກິລາ ແລະ ບຸກຄະລາກອນກິລາ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
2. ກຳນົດມາດຕະຖານກ່ຽວກັບການຝຶກແອບ, ການຝຶກຊ້ອມ, ການສ້າງ, ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການຍົກລະດັບ ນັກກິລາ ແລະ ບຸກຄະລາກອນກິລາ ພ້ອມທັງກຳນົດນະໂຍບາຍ ແລະ ລາງວັນ ສຳລັບກິລາ-ກາຍຍະກຳ.

ໝວດທີ 3 ກິລາລະດັບສູງ

ມາດຕາ 29 (ປັບປຸງ) ກິລາລະດັບສູງ

ກິລາລະດັບສູງ ແມ່ນ ກິລາເພື່ອເປົ້າໝາຍແຂ່ງຂັນໃນລະດັບຊາດ, ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ໂດຍມີການຝຶກຊ້ອມ ແລະ ນຳໃຊ້ມາດຕະຖານ, ເຕັກນິກ, ຍຸດທະວິທີ ແລະ ວິທະຍາສາດການກິລາ.

ມາດຕາ 30 (ປັບປຸງ) ການຈັດການແຂ່ງຂັນກິລາລະດັບສູງ

ການຈັດການແຂ່ງຂັນກິລາລະດັບສູງ ແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງແຂ່ງຂັນກິລາປະເພດໃດໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍປະເພດໃນທົ່ວປະເທດ ລວມທັງງານມະຫາກຳກິລາແຫ່ງຊາດ, ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

ມາດຕາ 31 (ປັບປຸງ) ການອະນຸຍາດຈັດການແຂ່ງຂັນກິລາລະດັບສູງ

ການຈັດການແຂ່ງຂັນກິລາລະດັບສູງ ປະເພດໃດໜຶ່ງ ໃນທົ່ວປະເທດ ແມ່ນ ລັດຖະມົນຕີກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ເປັນຜູ້ອະນຸຍາດ ຕາມການສະເໜີຂອງປະທານສະຫະພັນກິລາແຫ່ງຊາດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການຈັດງານມະຫາກຳກິລາແຫ່ງຊາດ, ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແມ່ນ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີເປັນຜູ້ອະນຸຍາດ ຕາມການສະເໜີຂອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ.

ມາດຕາ 32 (ປັບປຸງ) ຄະນະກິລາທິມຊາດ

ຄະນະກິລາທິມຊາດ ປະກອບດ້ວຍ ຄະນະນຳ, ຄູ່ຝຶກ, ກຳມະການຕັດສິນ, ນັກກິລາ, ແພດ ແລະ ນັກຂ່າວ.

ຄະນະກິລາທິມຊາດປະເພດໃດໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍປະເພດທີ່ເຄື່ອນໄຫວ ຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍລັດຖະມົນຕີກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຕາມການສະເໜີຂອງປະທານສະຫະພັນກິລາແຫ່ງຊາດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 33 (ປັບປຸງ) ມາດຕະຖານ ແລະ ເງື່ອນໄຂຂອງນັກກິລາທິມຊາດ

ນັກກິລາທິມຊາດ ມີ ມາດຕະຖານ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນຄົນທີ່ຖືສັນຊາດລາວ ຫຼື ສັນຊາດອື່ນ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ;
2. ມີນ້ຳໃຈຮັກຊາດລາວ, ມີຄຸນສົມບັດ, ມີຈັນຍາບັນ, ມີນ້ຳໃຈນັກກິລາ, ມີຄວາມເສຍສະລະ, ມີຄວາມມຸ່ງຫວັງພັດທະນາຕົນເອງ, ມີລະບຽບວິໄນ, ມີສະຕິຕໍ່ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ;

3. ມີພອນສະຫວັນ ແລະ ຖືກຄັດເລືອກໂດຍຜູ້ຊ່ຽວຊານສະເພາະດ້ານ;

4. ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ.
ນັກກິລາທີ່ມາຊາດ ທີ່ຖືກຄັດເລືອກ ຕາມມາດຕະຖານ ແລະ ເງື່ອນໄຂດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງໄດ້ຂຶ້ນ
ທະບຽນຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 34 (ປັບປຸງ) ການມອບໂອນ, ຍົກຍ້າຍ ນັກກິລາ

ການມອບໂອນ, ຍົກຍ້າຍ ນັກກິລາສະໝັກຫຼິ້ນ ຫຼື ອາຊີບ ລະຫວ່າງສະໂມສອນກິລາ-ກາຍ
ຍະກຳ ພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມການຕົກລົງກັນ ໂດຍມີການຮັບຮູ້ຈາກສະຫະພັນກິລາແຫ່ງ
ຊາດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ລະບຽບການຂອງສະຫະພັນກິລາ
ສາກົນ.

ມາດຕາ 35 (ປັບປຸງ) ການຮັບຮອງຜົນງານ ແລະ ສະຖິຕິການແຂ່ງຂັນ

ຄະນະສະຫະພັນກິລາແຫ່ງຊາດ ຂອງກິລາປະເພດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຜູ້ຮັບຮອງຜົນງານ, ຈັດ
ລະດັບ ແລະ ສະຖິຕິການແຂ່ງຂັນກິລາດັ່ງກ່າວ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 36 (ປັບປຸງ) ການກຳນົດລາງວັນ

ຄະນະກຳມະການຈັດການແຂ່ງຂັນກິລາ ເປັນຜູ້ກຳນົດລາງວັນ ແລະ ບຳເນັດ ສຳລັບການ
ແຂ່ງຂັນກິລາລະດັບສູງ ໃນແຕ່ລະຄັ້ງ.

ໝວດທີ 4

ກິລາ-ກາຍຍະກຳສະໝັກຫຼິ້ນ ແລະ ກິລາອາຊີບ

ມາດຕາ 37 (ໃໝ່) ກິລາ-ກາຍຍະກຳສະໝັກຫຼິ້ນ

ກິລາ-ກາຍຍະກຳສະໝັກຫຼິ້ນ ແມ່ນ ກິລາທີ່ຈັດຂຶ້ນ ເພື່ອຄວາມມ່ວນຊື່ນ, ຄວາມສາມັກຄີ,
ມິດຕະພາບ ໂດຍບໍ່ຍຶດຖືເປັນອາຊີບ.

ມາດຕາ 38 (ປັບປຸງ) ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳສະໝັກຫຼິ້ນ

ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳສະໝັກຫຼິ້ນ ແມ່ນ ຜູ້ຫຼິ້ນກິລາ-ກາຍຍະກຳໂດຍບໍ່ຍຶດຖືເປັນອາຊີບ
ເປັນຕົ້ນ ຫຼືເພື່ອສຸຂະພາບ, ຄວາມສາມັກຄີ ແລະ ຄວາມມ່ວນຊື່ນ.

ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳສະໝັກຫຼິ້ນ ມີ ສິດ ແລະ ຜົນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ຂຶ້ນທະບຽນສັງກັດສະໂມສອນ ຫຼື ສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳໃດໜຶ່ງ ຕາມຄວາມສະໝັກ
ໃຈຂອງຕົນ;
2. ຝຶກແອບ, ຝຶກຊ້ອມ, ເຄື່ອນໄຫວກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຕາມສະໂມສອນ ຫຼື ສະຫະພັນ
ກິລາ-ກາຍຍະກຳທີ່ຕົນສັງກັດ;

3. ເຂົ້າຮ່ວມການສະແດງ, ການແຂ່ງຂັນ ໃນນາມສະໂມສອນ ຫຼື ສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳທີ່ຕົນສັງກັດ;
4. ຖືກຄັດເລືອກ, ຮັບຮອງເອົາເປັນນັກກິລາທົມຊາດ ຕາມມາດຕະຖານ, ເງື່ອນໄຂ ແລະ ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງທົມຊາດ;
5. ໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ, ລາງວັນ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມຜົນງານຂອງປະເພດກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທີ່ຕົນໄດ້ແຂ່ງຂັນ;
6. ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍ ເມື່ອມີການເຈັບເປັນ, ພິການ, ເສຍຊີວິດ ໃນເວລາເຄື່ອນໄຫວກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
7. ຍົກຍ້າຍໄປສັງກັດຢູ່ສະໂມສອນອື່ນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຕາມການຕົກລົງເຫັນດີຂອງສະໂມສອນ ແລະ ສະຫະພັນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
8. ຮັບໃຊ້ສະໂມສອນ, ສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແລະ ຮັບໃຊ້ຊາດ ຕາມຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ;
9. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 39 (ໃໝ່) ກິລາອາຊີບ

ກິລາອາຊີບ ແມ່ນ ກິລາທີ່ຈັດການແຂ່ງຂັນຢ່າງເປັນລະບົບ ແລະ ຕາມມາດຕະຖານສາກົນ ໂດຍມີອົງການກິລາອາຊີບສາກົນ ຫຼື ສະຫະພັນກິລາສາກົນ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງ, ກຳນົດລະບຽບ ແລະ ມີລາງວັນ ທີ່ກຳນົດໄວ້ ຕາມແຕ່ລະປະເພດກິລາ.

ມາດຕາ 40 (ປັບປຸງ) ນັກກິລາອາຊີບ

ນັກກິລາອາຊີບ ແມ່ນ ຜູ້ຫຼິ້ນກິລາທີ່ຍຶດຖືເປັນອາຊີບ ໂດຍມີອົງການກິລາອາຊີບ ເປັນຜູ້ຮັບຮອງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ຕາມລະບຽບການ ຂອງແຕ່ລະປະເພດກິລາ.

ນັກກິລາອາຊີບ ມີ ສິດ ແລະ ພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ເຮັດສັນຍາ, ຂຶ້ນທະບຽນສັງກັດສະໂມສອນ, ສະຫະພັນກິລາອາຊີບ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງກິລາສາກົນ;
2. ປະຕິບັດຕາມສັນຍາທີ່ຕົນໄດ້ເຊັນກັບສະໂມສອນ, ສະຫະພັນກິລາອາຊີບ;
3. ເຂົ້າຮ່ວມການຄັດເລືອກ ແລະ ແຂ່ງຂັນໃນທົມຊາດ, ຮັບໃຊ້ຊາດ ຕາມຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ;
4. ໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ, ລາງວັນ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມຜົນງານທີ່ຕົນໄດ້ແຂ່ງຂັນ;
5. ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍ ເມື່ອມີການເຈັບເປັນ, ເສຍອົງຄະ, ເສຍຊີວິດ ໃນເວລາເຄື່ອນໄຫວກິລາ ຕາມລະບຽບການ ແລະ ສັນຍາ;

6. ຍົກຍ້າຍໄປສັງກັດຢູ່ສະໂມສອນອື່ນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຕາມການຕົກລົງ ເຫັນດີຂອງສະໂມສອນ ແລະ ສະຫະພັນກິລາ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
7. ເສຍພັນທະລາຍໄດ້ໃຫ້ລັດ ຕາມກົດໝາຍ;
8. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.
ສຳລັບ ມາດຕະຖານ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ຂອງນັກກິລາອາຊີບ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການ ຕ່າງຫາກ.

ພາກທີ III

ການພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ໝວດທີ 1

ການພັດທະນານັກກິລາ ແລະ ບຸກຄະລາກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ມາດຕາ 41 (ປັບປຸງ) ການພັດທະນານັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ການພັດທະນານັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແມ່ນ ການເລືອກເຝິກ, ເຕົ້າໂຮມ, ບຳລຸງ, ສ້າງ, ຝຶກແອບ, ຝຶກຊ້ອມ, ທົດສອບນັກກິລາ ໃນລະດັບລຸ່ມອາຍຸຕ່າງໆ ລວມທັງນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳມວນຊົນ ໃຫ້ມີຄວາມຊຳນານ, ສຸຂະພາບແຂງແຮງ, ມີນ້ຳໃຈຮັກຊາດ, ອິດທິນ, ດຸໝັ່ນ, ມີໄຫວພິບ ເພື່ອເຂົ້າຮ່ວມການຫຼິ້ນ, ການສະແດງ, ການແຂ່ງຂັນ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 42 (ປັບປຸງ) ການພັດທະນານັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທີ່ມີພອນສະຫວັນ ແລະ ນັກກິລາອາຊີບ

ການພັດທະນານັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທີ່ມີພອນສະຫວັນ ແລະ ນັກກິລາອາຊີບ ແມ່ນ ການເລືອກເຝິກຜູ້ທີ່ມີພອນສະຫວັນແຕ່ເຍົາວະໄວໃນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ປະເພດໃດໜຶ່ງ ມາເຕົ້າໂຮມ, ບຳລຸງ, ສ້າງ, ຝຶກແອບ, ຝຶກຊ້ອມ ໃຫ້ເປັນລະບົບຕໍ່ເນື່ອງ, ໃຫ້ມີຄວາມຊຳນານ ເພື່ອຮັບໃຊ້ການແຂ່ງຂັນລະດັບສູງໃນອະນາຄົດ.

ລັດ ແລະ ສັງຄົມ ເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດຕໍ່ການພັດທະນານັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທີ່ມີພອນສະຫວັນ ແລະ ນັກກິລາອາຊີບ ດ້ວຍການສ້າງໂຮງຮຽນພອນສະຫວັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ, ສຸນຝຶກ, ສະຖາບັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ, ສະໂມສອນ ແລະ ສະຫະພັນກິລາຢູ່ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ລວມທັງການປະຕິບັດນະໂຍບາຍຢ່າງເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 43 ການພັດທະນາບຸກຄະລາກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ການພັດທະນາບຸກຄະລາກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແມ່ນ ການຝຶກອົບຮົມ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ທາງດ້ານທົດສະດີ ແລະ ພາກປະຕິບັດຕົວຈິງກ່ຽວກັບວິຊາການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃຫ້ແກ່ບຸກຄະລາກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເພື່ອຮັບໃຊ້ວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ.

ລັດ ແລະ ສັງຄົມ ເອົາໃຈໃສ່ພັດທະນາ ບຸກຄະລາກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ດ້ວຍການລົງທຶນສ້າງໂຮງຮຽນ, ສຸນ, ສະຖາບັນ, ສະໜອງງົບປະມານ, ພາຫະນະ, ວັດຖຸປະກອນ, ຄູ, ຜູ້ຊ່ຽວຊານ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາບຸກຄະລາກອນດັ່ງກ່າວ ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ມີການຂະຫຍາຍຕົວຂຶ້ນເລື້ອຍໆ.

ໝວດທີ 2

ການພັດທະນາວິຊາການ ແລະ ວິທະຍາສາດກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ມາດຕາ 44 (ປັບປຸງ) ວິຊາການ ແລະ ວິທະຍາສາດກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ວິຊາການ ແລະ ວິທະຍາສາດກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແມ່ນ ທິດສະດີ ແລະ ພຶດຕິກຳ ກ່ຽວກັບ ເຕັກນິກ, ຍຸດທະວິທີ ທີ່ສົມບູນ ຊຶ່ງໄດ້ຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ, ທົດລອງ ແລະ ຖືກນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການສຶດສອນ, ຝຶກອົບຮົມ, ຝຶກແອບ, ຝຶກຊ້ອມ, ທົດສອບ, ສະແດງ ແລະ ແຂ່ງຂັນ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 45 (ປັບປຸງ) ການພັດທະນາວິຊາການ ແລະ ວິທະຍາສາດກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ການພັດທະນາວິຊາການ ແລະ ວິທະຍາສາດກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແມ່ນ ການຄົ້ນຄວ້າ, ຊອກຮູ້, ວິໄຈ, ສະຫຼຸບເປັນທິດສະດີ ຫຼື ບົດຮຽນໃໝ່ທີ່ທັນສະໄໝຂັ້ນເລື້ອຍໆ ແລ້ວນຳເອົາໄປປະຕິບັດໃນພຶດຕິກຳຕົວຈິງ ເຊັ່ນ ການຝຶກແອບ, ຝຶກຊ້ອມ, ທົດສອບ, ສະແດງ ແລະ ແຂ່ງຂັນ.

ລັດ, ສັງຄົມ, ບຸກຄົນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ໃນການພັດທະນາວິຊາການ ແລະ ວິທະຍາສາດ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ດ້ວຍການລົງທຶນເຂົ້າໃສ່ການຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ, ກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ສະໜອງພາຫະນະ, ວັດຖຸປະກອນ, ງົບປະມານ, ບຸກຄະລາກອນໃຫ້ແກ່ວຽກງານດັ່ງກ່າວ ເປັນຕົ້ນ ການສ້າງສະຖານການສຶກສາ, ສະຖາບັນວິທະຍາສາດກິລາ-ກາຍຍະກຳ.

ໝວດທີ 3

ການພັດທະນາໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ມາດຕາ 46 (ປັບປຸງ) ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແມ່ນ ສະຖານການສຶກສາ, ຝຶກແອບ, ຝຶກຊ້ອມ, ສະແດງ, ແຂ່ງຂັນ ຊຶ່ງມີ ດັ່ງນີ້:

1. ສະຖານການສຶກສາ ແລະ ສະຖາບັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ;
2. ສະໂມສອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
3. ໂຮງຮຽນພອນສະຫວັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
4. ສູນກິລາ, ສະຖານທີ່ຝຶກແອບ, ຝຶກຊ້ອມ, ສະແດງ ແລະ ແຂ່ງຂັນ;
5. ສະຖານທີ່ບໍລິການກິລາ-ກາຍຍະກຳ.

ມາດຕາ 47 (ປັບປຸງ) ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການພັດທະນາ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ພາຫະນະ ແລະ ວັດຖຸປະກອນ

ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຈັດສັນທີ່ດິນ ເພື່ອສ້າງ ແລະ ປັບປຸງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ປະກອບພາຫະນະ, ວັດຖຸປະກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນໃຫ້ດີຂັ້ນເລື້ອຍໆ ເປັນຕົ້ນ ສະຖານການສຶກສາ, ບ້ານ, ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ, ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ, ໂຮງງານ, ສຳນັກງານ, ອົງການ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 48 (ປັບປຸງ) ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງລັດ

ລັດ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຈັດສັນທີ່ດິນ, ສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ປະກອບພາຫະນະ, ວັດຖຸປະກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເພື່ອຮອງຮັບການຝຶກແອບ, ຝຶກຊ້ອມ, ສະແດງ, ແຂ່ງຂັນ ແລະ ເປັນເຈົ້າພາບຈັດການແຂ່ງຂັນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ, ລະດັບຊາດ, ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

ໝວດທີ 4

ການພັດທະນາການເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ລະດັບຊາດ, ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ

ມາດຕາ 49 (ປັບປຸງ) ການພັດທະນາການເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນ

ການພັດທະນາການເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ລະດັບຊາດ, ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

1. ການວາງແຜນ;
2. ການຄັດເລືອກ;
3. ການບຳລຸງ, ຝຶກແອບ ແລະ ຝຶກຊ້ອມ;
4. ການທົດສອບ;
5. ການເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນ;
6. ການສະຫຼຸບ, ຍ້ອງຍໍ ແລະ ໃຫ້ລາງວັນ.

ມາດຕາ 50 (ປັບປຸງ) ການວາງແຜນ

ການວາງແຜນ ແມ່ນ ການກະກຽມຄວາມພ້ອມຮອບດ້ານ ດ້ວຍການຄັດເລືອກ, ເຕົ້າໂຮມ, ບຳລຸງ, ຝຶກແອບ, ຝຶກຊ້ອມ ແລະ ທົດສອບນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ພ້ອມທັງການກະກຽມບຸກຄະລາກອນອື່ນ, ສະຖານທີ່, ພາຫະນະ, ວັດຖຸປະກອນ ແລະ ງົບປະມານຮັບໃຊ້ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນມີປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 51 (ປັບປຸງ) ການຄັດເລືອກ

ການຄັດເລືອກນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຕ້ອງດຳເນີນຕາມຫຼັກການ, ມາດຕະຖານ, ວິທະຍາສາດ, ຄວາມສາມາດຕົວຈິງ, ຍຸຕິທຳ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຜູ້ທີ່ມີຄຸນສົມບັດ, ມີພອນສະຫວັນ, ມີລະບຽບວິໄນ, ມີຄວາມສາມາດ, ມີຄວາມແຂງແຮງ, ມີປະສິບການ ແລະ ເຕົ້າໂຮມເຂົ້າສູນໃຫ້ທັນເວລາ.

ມາດຕາ 52 (ປັບປຸງ) ການບຳລຸງ, ຝຶກແອບ ແລະ ຝຶກຊ້ອມ

ການບຳລຸງ, ຝຶກແອບ ແລະ ຝຶກຊ້ອມນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມແຜນການເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນ, ຝຶກແອບ, ຝຶກຊ້ອມ ໂດຍອີງໃສ່ຈຸດພິເສດຂອງນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແລະ ຄູ່ແຂ່ງຂັນເພື່ອໃຫ້ສາມາດຍາດໄດ້ໄຊຊະນະ.

ມາດຕາ 53 (ປັບປຸງ) ການທົດສອບ

ການທົດສອບນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແມ່ນ ການກວດກາ, ແຂ່ງຂັນ ເພື່ອປະເມີນຜົນດ້ານ ຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດຂອງນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ກ່ຽວກັບເຕັກນິກ, ຍຸດທະວິທີ, ພະລະກຳລັງ ແນໃສ່ເສີມ ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງຄຸນນະພາບ ຂອງນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ກ່ອນເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນ.

ມາດຕາ 54 ການເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນ

ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ, ຄູ່ຝຶກ, ຜູ້ບໍລິຫານການກິລາ ຕ້ອງໄດ້ຍົກສູງນ້ຳໃຈຮັກຊາດ, ຄວາມຮັບຜິດ ຊອບ, ຄວາມເສຍສະລະ, ຄວາມກ້າຫານ, ຄວາມອິດທິນ, ສຸມທຸກສະຕິປັນຍາ ແລະ ທຸ່ມເທທຸກກຳລັງວັງຊາ ເຂົ້າໃນການແຂ່ງຂັນ ແນໃສ່ໃຫ້ສາມາດຍາດໄດ້ໄຊຊະນະ ແລະ ກຽດຊື່ສຽງ.

ມາດຕາ 55 ການສະຫຼຸບ, ຍ້ອງຍໍ ແລະ ໃຫ້ລາງວັນ

ຜ່ານການເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນແຕ່ລະຄັ້ງ ຕ້ອງມີການສະຫຼຸບຕີລາຄາ ແລະ ຖອດຖອນບົດຮຽນ, ຜູ້ ໄດ້ຮັບໄຊຊະນະ ນອກຈາກລາງວັນທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການແຂ່ງຂັນແລ້ວ ຍັງຈະໄດ້ຮັບບຳເນັດ, ການຍ້ອງຍໍ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນ ຈາກລັດ ແລະ ສັງຄົມ ຢ່າງເໝາະສົມ ແລະ ຕາມລະບຽບການ.

ໝວດທີ 5

**ການຈັດການແຂ່ງຂັນ ກິລາ-ກາຍຍະກຳລະດັບຊາດ, ອະນຸພາກພື້ນ,
ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ**

ມາດຕາ 56 (ປັບປຸງ) ການຈັດການແຂ່ງຂັນ

ການຈັດການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ລະດັບຊາດ, ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ການແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຮັບຜິດຊອບ ແລະ ກຳມະການ;
2. ການສ້າງກິດລະບຽບ;
3. ການກຽມສະຖານທີ່, ການຂົນສົ່ງ ແລະ ຝ່າຍເປີດ-ປິດ;
4. ການໂຄສະນາ ແລະ ປຸກລະດົມມວນຊົນ;
5. ການຮັກສາຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ;
6. ການຂຶ້ນແຜນງົບປະມານ.

ມາດຕາ 57 ການແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຮັບຜິດຊອບ ແລະ ກຳມະການ

ໃນການຈັດການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳແຕ່ລະຄັ້ງ ຕ້ອງມີການແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຮັບຜິດຊອບ ແລະ ກຳມະການດ້ານຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ດ້ານເຕັກນິກ, ກຳມະການຕັດສິນ, ສະຖານທີ່ແຂ່ງຂັນ, ການປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ແຜດ, ທີ່ຝັກ, ອາຫານ, ການຂົນສົ່ງ.

ຄະນະຮັບຜິດຊອບ ແລະ ກຳມະການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ດ້ານຕ່າງໆ ຕ້ອງໄດ້ກຳນົດສິດ, ໜ້າທີ່, ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃຫ້ລະອຽດ, ຄົບຖ້ວນ ແລະ ແບ່ງງານກັນຢ່າງຈະແຈ້ງ.

ມາດຕາ 58 (ປັບປຸງ) ການສ້າງກິດລະບຽບ

ໃນການຈັດການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳແຕ່ລະຄັ້ງ ຄະນະຮັບຜິດຊອບ ແລະ ກຳມະການດ້ານຕ່າງໆ ຕ້ອງສ້າງກິດລະບຽບ, ກະຕິກາ ການແຂ່ງຂັນໃຫ້ເໝາະສົມຕາມຄວາມເປັນຈິງຂອງການແຂ່ງຂັນດັ່ງກ່າວ ແລະ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ, ກິດລະບຽບ ແລະ ກະຕິກາ ຂອງລະດັບຊາດ, ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

ມາດຕາ 59 (ປັບປຸງ) ການກຽມສະຖານທີ່, ການຂົນສົ່ງ ແລະ ພິທີເປີດ-ປິດ

ເພື່ອກະກຽມໃຫ້ແກ່ການເປັນເຈົ້າພາບຈັດການແຂ່ງຂັນກິລາແຕ່ລະຄັ້ງ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງມີສະຖານທີ່ຝັກແອບ, ຝັກຊ້ອມ, ສະແດງ ແລະ ແຂ່ງຂັນ ລວມທັງທີ່ຝັກ, ອາຫານ, ພາຫະນະຂົນສົ່ງ, ວັດຖຸປະກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານສາກົນ ສຳລັບແຕ່ລະປະເພດກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທີ່ທຳການແຂ່ງຂັນນັ້ນ ພ້ອມນີ້ກໍຕ້ອງກະກຽມພິທີເປີດ-ປິດ ຢ່າງເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 60 (ປັບປຸງ) ການໂຄສະນາ ແລະ ບຸກລະດົມມວນຊົນ

ໃນການເປັນເຈົ້າພາບຈັດການແຂ່ງຂັນແຕ່ລະຄັ້ງ ຢູ່ ສປປ ລາວ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງໂດຍສະເພາະ ຄະນະຮັບຜິດຊອບຈັດການແຂ່ງຂັນ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ໂຄສະນາ ແລະ ບຸກລະດົມຂົນຂວາຍ ໃຫ້ມວນຊົນມີຄວາມຕື່ນຕົວເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ເປັນເຈົ້າພາບຮ່ວມກັນ.

ມາດຕາ 61 (ປັບປຸງ) ການຮັກສາຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ

ໃນການຈັດການແຂ່ງຂັນ ແຕ່ລະຄັ້ງ ຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ທັງໃນໄລຍະກ່ອນ ແລະ ຫຼັງການແຂ່ງຂັນ.

ນອກຈາກຄະນະຮັບຜິດຊອບດ້ານຄວາມສະຫງົບເປັນກຳລັງຫຼັກແຫຼ່ງແລ້ວ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ຕ້ອງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຮັກສາຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ.

ມາດຕາ 62 (ປັບປຸງ) ການຂຶ້ນແຜນງົບປະມານ

ໃນການຈັດການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແຕ່ລະຄັ້ງ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງກະກຽມຂຶ້ນແຜນງົບປະມານ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ ເພື່ອຮັບປະກັນວຽກງານດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ບັນລຸຜົນສຳເລັດ ແລະ ຕ້ອງຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້ງົບປະມານ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 6 ການໂຄສະນາວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ມາດຕາ 63 (ປັບປຸງ) ການໂຄສະນາວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ການໂຄສະນາວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແມ່ນ ການສຶກສາອົບຮົມ, ເຜີຍແຜ່, ແນະນຳ, ການປະຊາສຳພັນ ໃຫ້ສັງຄົມຮູ້ໄດ້ຄຸນປະໂຫຍດ, ຈຸດປະສົງ, ຂະບວນການ, ວິທີການເຄື່ອນໄຫວ, ເຕັກນິກຂອງກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແລະ ອື່ນໆ ແນໃສ່ສ້າງຄຳນິຍົມ, ສ້າງສະຕິຊາດ, ຄວາມສາມັກຄີ, ລະບຽບວິໄນ, ຈັນຍາບັນ, ຈັນຍາທຳ ແລະ ເຮັດໃຫ້ສັງຄົມໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມການເຄື່ອນໄຫວຢ່າງກວ້າງຂວາງ ເພື່ອຜັດທະນາວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ນັບມື້ນັບດີຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 64 ເນື້ອໃນໂຄສະນາ

ເນື້ອໃນໂຄສະນາ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ການສະໜອງຄວາມຮູ້ທົ່ວໄປ ກ່ຽວກັບກິດລະບຽບ, ກະຕິກາ, ຫຼັກການການເຄື່ອນໄຫວ, ການຝຶກແອບ, ການຝຶກຊ້ອມ, ການສະແດງ, ການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
2. ການເຜີຍແຜ່ຄຸນປະໂຫຍດ, ເຕັກນິກ, ຍຸດທະວິທີ, ວິທະຍາສາດ, ຄຸນນະພາບສິດສອນ ກ່ຽວກັບກິລາ-ກາຍຍະກຳຕ່າງໆ;
3. ການປຸກລະດົມ, ຂົນຂວາຍ ໃຫ້ສັງຄົມ, ລູກຫຼານເຂົ້າຮ່ວມການເຄື່ອນໄຫວຢ່າງກວ້າງຂວາງ, ການຜັດທະນາວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ດ້ວຍການປະກອບທຶນ, ຈິດໃຈ, ສະໜອງພາຫະນະ ແລະ ວັດຖຸປະກອນໃຫ້ແກ່ວຽກງານດັ່ງກ່າວ;
4. ການເຜີຍແຜ່ຜົນສຳເລັດ, ຜົນງານ, ການເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນຂອງນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳແຕ່ລະລຸ້ນ ແລະ ແຕ່ລະຄັ້ງ;
5. ການພົວພັນ, ຮ່ວມມື, ແລກປ່ຽນບົດຮຽນ ດ້ານກິລາ-ກາຍຍະກຳກັບຕ່າງປະເທດ, ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

ມາດຕາ 65 (ປັບປຸງ) ຮູບການ ແລະ ວິທີການໂຄສະນາວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ການໂຄສະນາວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ນຳໃຊ້ຮູບການ ແລະ ວິທີການ ດັ່ງນີ້:

1. ຜ່ານລະບົບສື່ມວນຊົນຂອງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ເຊັ່ນ ສົ່ງຟິມ, ວິທະຍຸ, ໂທລະພາບ, ອິນເຕີເນັດ, ອີເມວ ແລະ ເວັບໄຊ;
2. ຜ່ານການປະຊາສຳພັນໃນງານແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເປັນຕົ້ນ ກິລານັກຮຽນສາມັນສຶກສາທົ່ວປະເທດ, ກິລາມະຫາວິທະຍາໄລທົ່ວປະເທດ, ມະຫາກຳກິລາແຫ່ງຊາດ ແລະ ກິລາຄົນພິການທົ່ວປະເທດ;
3. ຜ່ານຮູບການ ແລະ ວິທີການໂຄສະນາອື່ນ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 66 (ໃໝ່) ການຂໍອະນຸຍາດໂຄສະນາ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງໂຄສະນາວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳທຸກຮູບແບບ ຕ້ອງໄດ້ຂໍອະນຸຍາດ ຜ່ານເນື້ອໃນນຳຂະແໜງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 7 ກອງທຶນກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ມາດຕາ 67 (ປັບປຸງ) ການສ້າງຕັ້ງກອງທຶນ

ກອງທຶນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແມ່ນ ກອງທຶນທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ເພື່ອພັດທະນາວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ກວ້າງຂວາງ, ກ້າວໜ້າ, ຫັນສະໄໝ ແລະ ມີຄຸນນະພາບ.

ມາດຕາ 68 (ປັບປຸງ) ແຫຼ່ງກອງທຶນ

ກອງທຶນກິລາ-ກາຍຍະກຳໄດ້ມາຈາກ:

1. ການປະກອບສ່ວນຂອງລັດ;
2. ລາຍຮັບຈາກການແຂ່ງຂັນກິລາ ແລະ ລາຍໄດ້ອື່ນ ເປັນຕົ້ນ ການມອບໂອນ, ຍົກຍ້າຍນັກກິລາ, ການບໍລິການ, ການຂາຍລິຂະສິດ ແລະ ອຸປະກອນ ກ່ຽວກັບກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
3. ການຊ່ວຍເຫຼືອ ຫຼື ອຸປະຖຳຈາກບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
4. ລາຍຮັບອື່ນ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.
ສຳລັບ ການມອບໂອນ, ຍົກຍ້າຍນັກກິລາ ແລະ ການບໍລິການ ກ່ຽວກັບກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 69 (ໃໝ່) ເປົ້າໝາຍການນຳໃຊ້ກອງທຶນກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ກອງທຶນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ການພັດທະນານັກກິລາ ແລະ ບຸກຄະລາກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ລະດັບຊາດ;
2. ປະກອບສ່ວນໃຫ້ທຶນການສຶກສາ, ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ກ່ຽວກັບວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຕາມການຕົກລົງຂອງສະພາບໍລິຫານກອງທຶນ ຊຶ່ງມີລະບຽບການຕ່າງຫາກ;
3. ປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ແລະ ສະຫວັດດີການແກ່ ນັກກິລາ ແລະ ບຸກຄະລາກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ລະດັບຊາດ ໃນຮູບແບບຕ່າງໆ ຕາມລະບຽບການ;
ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ກອງທຶນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ພາກທີ IV ການຈັດຕັ້ງກິລາ-ກາຍຍະກຳທາງສັງຄົມ

ມາດຕາ 70 (ໃໝ່) ການຈັດຕັ້ງກິລາ-ກາຍຍະກຳທາງສັງຄົມ

ການຈັດຕັ້ງກິລາ-ກາຍຍະກຳທາງສັງຄົມ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ຄະນະກຳມະການໂອແລມປິກແຫ່ງຊາດລາວ;
2. ຄະນະກຳມະການພາຣາແລມປິກແຫ່ງຊາດລາວ;
3. ສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
4. ສະຫະພັນກິລາມະຫາວິທະຍາໄລລາວ;
5. ສະຫະພັນກິລານັກຮຽນສາມັນລາວ;
6. ສະມາຄົມກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
7. ສະໂມສອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ.

ໝວດທີ 1

ຄະນະກຳມະການໂອແລມປິກແຫ່ງຊາດລາວ

ມາດຕາ 71 ຄະນະກຳມະການໂອແລມປິກແຫ່ງຊາດລາວ

ຄະນະກຳມະການໂອແລມປິກແຫ່ງຊາດລາວ ມີຊື່ຫຍໍ້ວ່າ "ຄອລ" ເປັນອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ກ່ຽວກັບກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ ສປປ ລາວ ໃນການເຂົ້າຮ່ວມຂະບວນການເຄື່ອນໄຫວກິລາໂອແລມປິກ ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ, ມີພາລະບົດບາດພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເພື່ອນຳເອົາຊື່ສຽງກຽດສັກສີ, ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນໃນເວທີສາກົນ.

ມາດຕາ 72 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຄະນະກຳມະການໂອແລມປິກແຫ່ງຊາດລາວ

ຄະນະກຳມະການໂອແລມປິກແຫ່ງຊາດລາວ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ເຂົ້າຮ່ວມການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ພັດທະນາຂະບວນການກິລາ-ກາຍຍະກຳພາຍໃນປະເທດ;
2. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ໃຫ້ສັງຄົມ ຮູ້ໄດ້ຄຸນປະໂຫຍດຂອງກິລາ-ກາຍຍະກຳ, ມີຄວາມສາມັກຄີ ແລະ ມີນ້ຳໃຈນັກກິລາ;
3. ສະໜັບສະໜູນສະຫະພັນກິລາແຫ່ງຊາດ, ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ;
4. ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ເງິນຊ່ວຍເຫຼືອ, ອຸປະຖຳຈາກອົງການໂອແລມປິກ ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ຕາມລະບຽບການ;
5. ປະສານສົບທົບກັບກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ເພື່ອພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳປະເພດຕ່າງໆໃຫ້ໄດ້ຕາມມາດຕະຖານສາກົນ;
6. ສົມທົບກັບກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ກຽມເຂົ້າຮ່ວມງານແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳໃນລະດັບ ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ຫຼື ການເປັນເຈົ້າພາບງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ລະດັບຕ່າງໆ;

7. ເຂົ້າຮ່ວມເຄື່ອນໄຫວກົດຈະກຳກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທີ່ຄະນະກຳມະການໂອແລມປິກສາກົນ ຮັບຮອງ ແລະ ວາງອອກ ເຊັ່ນ ຊີເກມ, ເອຊຽນເກມ, ອິນດໍເກມ, ພາຣາແລມປິກເກມ, ໂອແລມປິກເກມ;
8. ເປັນຕົວແທນຂອງຊາດ ໃນການເຄື່ອນໄຫວ, ພົວພັນຮ່ວມມືກັບການຈັດຕັ້ງກິລາໂອແລມປິກຂອງຕ່າງປະເທດ, ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;
9. ໄດ້ຮັບຄັດເລືອກເຂົ້າໃນຄະນະບໍລິຫານງານຄະນະກຳມະການໂອແລມປິກ ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;
10. ຮຽກໂຮມປະຊຸມຄະນະບໍລິຫານງານຄະນະກຳມະການໂອແລມປິກແຫ່ງຊາດລາວ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມປະຊຸມຄະນະບໍລິຫານງານຄະນະກຳມະການໂອແລມປິກອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;
11. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
12. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 2

ຄະນະກຳມະການພາຣາແລມປິກແຫ່ງຊາດລາວ

ມາດຕາ 73 (ໃໝ່) ຄະນະກຳມະການພາຣາແລມປິກແຫ່ງຊາດລາວ

ຄະນະກຳມະການພາຣາແລມປິກແຫ່ງຊາດລາວ ມີຊື່ຫຍໍ້ວ່າ “ຄພລ” ເປັນອົງການຈັດຕັ້ງ ສັງຄົມ ກ່ຽວກັບກິລາຄົນພິການ ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ ສປປ ລາວ ໃນການເຂົ້າຮ່ວມຂະບວນການເຄື່ອນໄຫວກິລາຄົນພິການໃນປະເທດ ແລະ ຕ່າງປະເທດ, ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ, ມີພາລະບົດບາດ ພັດທະນາ ແລະ ປົກປ້ອງຂະບວນການກິລາພາຣາແລມປິກຂອງ ສປປ ລາວ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບກົດບັດພາຣາແລມປິກສາກົນ.

ມາດຕາ 74 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຄະນະກຳມະການພາຣາແລມປິກແຫ່ງຊາດລາວ

ຄະນະກຳມະການພາຣາແລມປິກແຫ່ງຊາດລາວ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ເຂົ້າຮ່ວມການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ພັດທະນາຂະບວນການກິລາ-ກາຍຍະກຳ ພາຣາແລມປິກ ທັງພາຍໃນ, ຕ່າງປະເທດ, ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;
2. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ວຽກງານພາຣາແລມປິກລະດັບຊາດ, ໂຄງການຈັດກົດຈະກຳກິລາປະເພດຕ່າງໆ ຂອງແຜນການພັດທະນາກິລາຄົນພິການ ໃນ ສປປ ລາວ;
3. ສະໜັບສະໜູນວຽກງານກິລາຄົນພິການແຫ່ງຊາດ, ບັນດາກະຊວງ, ອົງການ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ;
4. ຮຽກໂຮມປະຊຸມ ຄະນະກຳມະການພາຣາແລມປິກແຫ່ງຊາດລາວ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມປະຊຸມ ຄະນະກຳມະການພາຣາແລມປິກ ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;
5. ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ເງິນຊ່ວຍເຫຼືອ, ອຸປະຖຳຈາກອົງການພາຣາແລມປິກອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ຕາມລະບຽບການ;

6. ໄດ້ຮັບການຄັດເລືອກເຂົ້າໃນຄະນະກຳມະການພາຣາແລມປິກ ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;

7. ສົມທົບກັບກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ກຽມເຂົ້າຮ່ວມງານແຂ່ງຂັນກິລາພາຣາແລມປິກໃນລະດັບ ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ຫຼື ການເປັນເຈົ້າພາບງານກິລາພາຣາແລມປິກລະດັບຕ່າງໆ;

8. ເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທີ່ຄະນະກຳມະການພາຣາແລມປິກສາກົນຮັບຮອງ ແລະ ວາງອອກ ເຊັ່ນ ພາຣາເກມ, ພາຣາຊຽນເກມ, ພາຣາອິນດໍເກມ, ພາຣາແລມປິກເກມ;

9. ປະສານສົມທົບກັບກະຊວງ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳຄົນພິການປະເພດຕ່າງໆ ໃຫ້ໄດ້ຕາມມາດຕະຖານສາກົນເທື່ອລະກ້າວ;

10. ຝົວພັນ, ຮ່ວມມືກັບການຈັດຕັ້ງກິລາພາຣາແລມປິກຂອງຕ່າງປະເທດ, ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;

11. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

12. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 3

ສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ມາດຕາ 75 (ປັບປຸງ) ສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແມ່ນ ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ກ່ຽວກັບກິລາ-ກາຍຍະກຳປະເພດໃດໜຶ່ງ, ມີພາລະບົດບາດເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ພັດທະນາວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳປະເພດດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ກ້າວໜ້າຂຶ້ນເລື້ອຍໆ.

ສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ສະຫະພັນກິລາແຫ່ງຊາດ;

2. ສະຫະພັນກິລາຂັ້ນແຂວງ.

ສຳລັບ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ທີ່ມີຄວາມຜ່ອມ ແລະ ມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ກໍສາມາດສ້າງຕັ້ງສະຫະພັນກິລາຂອງຕົນ.

ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວຂອງສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 76 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງສະຫະພັນກິລາແຫ່ງຊາດ

ສະຫະພັນກິລາແຫ່ງຊາດ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນຕົວແທນຂອງຊາດ ເພື່ອເຄື່ອນໄຫວວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນລະດັບອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;

2. ພັດທະນານັກກິລາ, ບຸກຄະລາກອນກິລາ, ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ສະໜອງພາຫະນະ, ວັດຖຸປະກອນປະເພດກິລາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳໃນລະດັບຊາດ, ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;
4. ຈັດການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳໃນລະດັບຊາດ, ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
5. ປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ເພື່ອພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳປະເພດຕ່າງໆ ໃຫ້ໄດ້ຕາມມາດຕະຖານສາກົນເທື່ອລະກ້າວ;
6. ສົມທົບກັບ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ກຽມເຂົ້າຮ່ວມງານແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນລະດັບອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ຫຼື ການເປັນເຈົ້າພາບງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ລະດັບຕ່າງໆ;
7. ຮ່ວມມື, ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສັງຄົມ, ສະຫະພັນກິລາ ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ເພື່ອພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳຂອງຊາດ;
8. ສະໜັບສະໜູນ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອ ສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳຂັ້ນແຂວງ;
9. ຖືກຄັດເລືອກເຂົ້າໃນຄະນະບໍລິຫານງານຂອງສະຫະພັນກິລາ ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;
10. ສະເໜີປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ແລະ ລົງວິໄນ ຕໍ່ນັກກິລາ, ບຸກຄະລາກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
11. ຮຽກໂຮມປະຊຸມ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
12. ພົວພັນ, ຮ່ວມມືກັບສະຫະພັນກິລາ ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ເພື່ອພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຂອງຊາດ;
13. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຕໍ່ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
14. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 77 (ບັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງສະຫະພັນກິລາຂັ້ນແຂວງ

ສະຫະພັນກິລາຂັ້ນແຂວງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຄັດເລືອກ, ຝຶກແອບ, ຝຶກຊ້ອມ, ທົດສອບນັກກິລາຂັ້ນແຂວງ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
2. ຈັດການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ພັດທະນາ ນັກກິລາ ແລະ ບຸກຄະລາກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ປະເພດກິລາທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ;

3. ຈັດການແຂ່ງຂັນກິລາ ປະຈຳປີ ແລະ ຈັດກິດຈະກຳ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຂັ້ນແຂວງ;
4. ປຸກລະດົມ, ຂົນຂວາຍ, ຊອກແຫຼ່ງທຶນ ເພື່ອການເຄື່ອນໄຫວກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຂັ້ນແຂວງ;
5. ສະເໜີປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ແລະ ລົງວິໄນ ຕໍ່ນັກກິລາ, ບຸກຄະລາກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
6. ຮຽກໂຮມປະຊຸມ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມປະຊຸມວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
7. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
8. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 4 **ສະຫະພັນກິລາມະຫາວິທະຍາໄລລາວ**

ມາດຕາ 78 (ໃໝ່) ສະຫະພັນກິລາມະຫາວິທະຍາໄລລາວ

ສະຫະພັນກິລາມະຫາວິທະຍາໄລລາວ ຊື່ຫຍໍ້ວ່າ "ສກມລ" ເປັນອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ກ່ຽວກັບກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຂອງນັກສຶກສາມະຫາວິທະຍາໄລ ແລະ ອາຊີວະສຶກສາ, ມີພາລະບົດບາດເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ພັດທະນາວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນສະຖານການສຶກສາຊັ້ນສູງ.

ມາດຕາ 79 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງສະຫະພັນກິລາມະຫາວິທະຍາໄລລາວ

ສະຫະພັນກິລາມະຫາວິທະຍາໄລລາວ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າແຜນພັດທະນາວຽກງານກິລາມະຫາວິທະຍາໄລລາວ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບການຂອງຄະນະກຳມະການໂອແລມປິກສາກົນ, ສະຫະພັນກິລາມະຫາວິທະຍາໄລລະດັບອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;
2. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ວຽກງານກິລາມະຫາວິທະຍາໄລລາວ ໃນສະຖານການສຶກສາຊັ້ນສູງ ແລະ ສັງຄົມ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
3. ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາຂະບວນກິລາມະຫາວິທະຍາໄລລາວ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ;
4. ຮຽກໂຮມ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຂອງຄະນະບໍລິຫານງານສະຫະພັນກິລາມະຫາວິທະຍາໄລລາວ ກ່ຽວກັບວຽກງານກິລາມະຫາວິທະຍາໄລລາວ;
5. ຈັດຕັ້ງ, ສ້າງຂະບວນການພັດທະນາກິລາສະຖານການສຶກສາຊັ້ນສູງ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
6. ສະເໜີຕໍ່ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນ ເພື່ອຂໍອະນຸຍາດຈັດການແຂ່ງຂັນກິລາມະຫາວິທະຍາໄລລາວ ໃນທົ່ວປະເທດ;

7. ສະເໜີ ຂໍເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນກິລາປະເພດຕ່າງໆ ໃນລະດັບການສຶກສາຊັ້ນສູງ ອະນຸ
ພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;

8. ຕິດຕາມ, ກວດກາ, ປະເມີນຜົນ ແລະ ສະເໜີການປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ຫຼື ມາດຕະການ
ຕໍ່ຜູ້ບໍລິຫານ ແລະ ນັກກິລາ ຕາມກົດໝາຍ;

9. ສະເໜີ ຂໍນຳໃຊ້ສະໜາມກິລາແຫ່ງຕ່າງໆຕໍ່ຂັ້ນເທິງ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເຂົ້າໃນ
ການຝຶກຊ້ອມ ແລະ ແຂ່ງຂັນ;

10. ປະສານສົມທົບກັບຄະນະກຳມະການໂອແລມປິກແຫ່ງຊາດ, ຄະນະກຳມະການພາຣາ
ແລມປິກແຫ່ງຊາດ, ສະຫະພັນກິລາແຫ່ງຊາດ, ສະຫະພັນກິລານັກຮຽນສາມັນລາວ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ
ກ່ຽວກັບວຽກງານກິລາມະຫາວິທະຍາໄລລາວ;

11. ພົວພັນ, ຮ່ວມມືກັບສະຫະພັນກິລາມະຫາວິທະຍາໄລ ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ
ສາກົນ ເພື່ອພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຂອງຊາດ;

12. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງສະຫະພັນກິລາມະຫາວິທະຍາໄລ
ລາວ ໃຫ້ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

13. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 5

ສະຫະພັນກິລານັກຮຽນສາມັນລາວ

ມາດຕາ 80 (ໃໝ່) ສະຫະພັນກິລານັກຮຽນສາມັນລາວ

ສະຫະພັນກິລານັກຮຽນສາມັນລາວ ມີຊື່ຫຍໍ້ວ່າ “ສກນລ” ແມ່ນ ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ກ່ຽວກັບ
ກິລານັກຮຽນສາມັນລາວ, ມີພາລະບົດບາດເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ພັດທະນາວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳໃນໂຮງຮຽນ.

ມາດຕາ 81 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງສະຫະພັນກິລານັກຮຽນສາມັນລາວ

ສະຫະພັນກິລານັກຮຽນສາມັນລາວ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າແຜນພັດທະນາວຽກງານກິລາ ຂອງສະຫະພັນກິລານັກ
ຮຽນສາມັນລາວ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບການຂອງສະຫະພັນກິລານັກຮຽນສາມັນສາກົນ;

2. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ວຽກງານສະຫະພັນກິລານັກຮຽນສາມັນລາວ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;

3. ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາຂະບວນກິລານັກຮຽນສາມັນລາວ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ;

4. ຮຽກໂຮມ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຂອງຄະນະບໍລິຫານງານສະຫະພັນກິລານັກ
ຮຽນສາມັນລາວ ກ່ຽວກັບວຽກງານກິລາສາມັນລາວ;

5. ຈັດຕັ້ງ, ສ້າງຂະບວນການພັດທະນາກິລານັກຮຽນສາມັນລາວ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;

6. ສະເໜີຂໍອະນຸຍາດ ຈັດການແຂ່ງຂັນກິລານັກຮຽນສາມັນລາວ ໃນທົ່ວປະເທດ;

7. ສະເໜີຂໍອະນຸຍາດ ເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນກິລາປະເພດຕ່າງໆ ໃນລະດັບສາມັນສຶກສາ
ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;

8. ຕິດຕາມ, ກວດກາ, ປະເມີນຜົນ ແລະ ສະເໜີ ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ຫຼື ມາດຕະການ ຕໍ່ຜູ້ບໍລິຫານ ແລະ ນັກກິລາ ຕາມກົດໝາຍ;

9. ສະເໜີຂໍ້ນຳໃຊ້ສະໜາມກິລາແຫ່ງຕ່າງໆຕໍ່ຂັ້ນເທິງ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເຂົ້າໃນ ການຝຶກຊ້ອມ ແລະ ແຂ່ງຂັນ;

10. ປະສານສົມທົບກັບຄະນະກຳມະການໂອແລມປິກແຫ່ງຊາດ, ຄະນະກຳມະການກິລາພາຣາ ແລມປິກແຫ່ງຊາດ, ສະຫະພັນກິລາແຫ່ງຊາດ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບວຽກງານກິລານັກຮຽນ ສາມັນລາວ;

11. ພົວພັນ, ຮ່ວມມືກັບການຈັດຕັ້ງພາຍໃນ, ຕ່າງປະເທດ, ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານກິລານັກຮຽນສາມັນລາວ;

12. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງສະຫະພັນກິລານັກຮຽນສາມັນລາວ ໃຫ້ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

13. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 6 **ສະມາຄົມກິລາ-ກາຍຍະກຳ**

ມາດຕາ 82 (ປັບປຸງ) ສະມາຄົມກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ສະມາຄົມກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແມ່ນ ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ທີ່ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ໂດຍກະຊວງ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ຮັບຮູ້ໂດຍກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ມີພາລະ ບົດບາດເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ ປະເພດຕ່າງໆຂອງຕົນ.

ສຳລັບ ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງສະມາຄົມກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 83 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງສະມາຄົມກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ສະມາຄົມກິລາ-ກາຍຍະກຳ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ເຂົ້າຮ່ວມການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ພັດທະນາຂະບວນການກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນບັນດາກະ ຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ;

2. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ໃຫ້ສັງຄົມຮູ້ໄດ້ຄຸນປະໂຫຍດຂອງກິລາ-ກາຍຍະກຳ, ມີຄວາມມັກ ແລະ ມີນຳໃຈນັກກິລາ;

3. ສະໜັບສະໜູນ ການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ການພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຢູ່ໃນຂະ ແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;

4. ຮຽກໂຮມ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມ ກອງປະຊຸມຂອງສະມາຄົມກິລາ-ກາຍຍະກຳ;

5. ປຸກລະດົມ, ຂົນຂວາຍ, ຊອກແຫຼ່ງທຶນ ເພື່ອເຄື່ອນໄຫວກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນສະມາຄົມ ຂອງຕົນ;

6. ເຂົ້າຮ່ວມການເຄື່ອນໄຫວ, ພົວພັນ, ຮ່ວມມືກັບການຈັດຕັ້ງກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຢູ່ພາຍ ໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;

7. ສະເໜີການປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ຫຼື ມາດຕະການ ຕໍ່ຜູ້ບໍລິຫານ ແລະ ນັກກິລາ ຕາມກົດໝາຍ;
8. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
9. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 7 ສະໂມສອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ມາດຕາ 84 (ປັບປຸງ) ສະໂມສອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ສະໂມສອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ມີ ສອງປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ສະໂມສອນກິລາ-ກາຍຍະກຳສະໝັກຫຼິ້ນ;
2. ສະໂມສອນກິລາອາຊີບ.

ສະໂມສອນກິລາ-ກາຍຍະກຳສະໝັກຫຼິ້ນ ແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງ ຫຼື ບຸກຄົນເປັນຜູ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ໂດຍໄດ້ຖືກຮັບຮອງ ຈາກສະຫະພັນ ຫຼື ສະມາຄົມກິລາ-ກາຍຍະກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຂັ້ນນັ້ນ.

ສະໂມສອນກິລາ-ກາຍຍະກຳສະໝັກຫຼິ້ນ ຕ້ອງເປັນສະມາຊິກຂອງສະຫະພັນກິລາແຫ່ງຊາດ, ມີຄະນະບໍລິຫານງານ, ມີນັກກິລາ, ບຸກຄະລາກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ, ມີໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ວັດຖຸປະກອນ, ການເງິນ, ລະບຽບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງສະໂມສອນ.

ສະໂມສອນກິລາອາຊີບ ແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງ ຫຼື ບຸກຄົນເປັນຜູ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ໂດຍໄດ້ຖືກຮັບຮອງຈາກສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳຂັ້ນນັ້ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອກໍ່ສ້າງ, ຝຶກແອບນັກກິລາ ແລະ ແຂ່ງຂັນເປັນອາຊີບ.

ສະໂມສອນກິລາອາຊີບ ເປັນວິສາຫະກິດດ້ານກິລາ-ກາຍຍະກຳ.

ມາດຕາ 85 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງສະໂມສອນ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ສະໂມສອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ພັດທະນານັກກິລາ, ບຸກຄະລາກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ, ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ສະໜອງພາຫະນະ, ວັດຖຸປະກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ສະໂມສອນຂອງຕົນ;
2. ເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ຈັດແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນລະດັບຕ່າງໆ;
3. ບຸກລະດົມ, ຂົນຂວາຍ, ຊອກແຫຼ່ງທຶນ ເພື່ອການເຄື່ອນໄຫວກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນສະໂມສອນຂອງຕົນ;
4. ສະເໜີປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ແລະ ລົງວິໄນຕໍ່ນັກກິລາ, ບຸກຄະລາກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
5. ຮຽກໂຮມປະຊຸມ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມປະຊຸມວຽກງານກິລາ;
6. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
7. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ພາກທີ V

ທຸລະກິດກ່ຽວກັບກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ມາດຕາ 86 ທຸລະກິດກ່ຽວກັບກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ທຸລະກິດກ່ຽວກັບກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແມ່ນ ການລົງທຶນພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເພື່ອເປັນການຫາລາຍໄດ້ ແລະ ຜົນຕອບແທນດ້ານເສດຖະກິດ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ:

1. ການເຄື່ອນໄຫວຈັດການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
2. ການຜະລິດ, ສົ່ງອອກ ແລະ ນຳເຂົ້າເຕັກນິກ, ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ, ພາຫະນະ, ວັດຖຸປະກອນ, ການອອກແບບ ແລະ ການສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
3. ການບໍລິການກ່ຽວກັບກິລາ-ກາຍຍະກຳ.

ມາດຕາ 87 (ປັບປຸງ) ເງື່ອນໄຂການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບກິລາ-ກາຍຍະກຳ ມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ມີຖານະການເງິນ ເພື່ອສາມາດເຄື່ອນໄຫວ;
2. ມີສຳນັກງານຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ;
3. ມີໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ພາຫະນະ, ວັດຖຸປະກອນ ຮັບໃຊ້ການເຄື່ອນໄຫວທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານ;
4. ມີບຸກຄະລາກອນທີ່ມີວິຊາສະເພາະທາງດ້ານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແລະ ບຸກຄະລາກອນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 88 (ປັບປຸງ) ການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຕ້ອງຂໍຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດນຳຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຂໍອະນຸຍາດທາງດ້ານວິຊາການນຳຂະແໜງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 89 (ໃໝ່) ການພິຈາລະນາອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ຂະແໜງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຕ້ອງພິຈາລະນາທາງດ້ານວິຊາການ ພາຍໃນເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 90 (ໃໝ່) ການໂຈະ, ການຖອນ ຫຼື ການຢຸດເຊົາວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ສາມາດໂຈະການເຄື່ອນໄຫວ ຫຼື ຖອນໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຖ້າວິສາຫະກິດ ຫຼື ສະໂມສອນ ບໍ່ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໄປຕາມຈຸດປະສົງ, ເນື້ອໃນ, ຮູບແບບ, ປະເພດກິລາ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ.

ໃນກໍລະນີທີ່ວິສາຫະກິດ ຫຼື ສະໂມສອນ ມີຈຸດປະສົງຢຸດເຊົາການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດກ່ຽວກັບກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຕ້ອງແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນຢ່າງຊ້າ ສາມສິບວັນ ຕໍ່ຂະແໜງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 91 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງວິສາຫະກິດ ຫຼື ສະໂມສອນ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ວິສາຫະກິດ ຫຼື ສະໂມສອນ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ມີ ສິດ ແລະ ພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສປປ ລາວ;
2. ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຕາມກົດໝາຍ;
3. ປະຕິບັດພັນທະເສຍພາສີ ແລະ ອາກອນ ໃຫ້ລັດຕາມກົດໝາຍ;
4. ຈ່າຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການຕ່າງໆ ໃຫ້ລັດຕາມລະບຽບການ;
5. ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ຮິດຄອງປະເພນີ, ວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງຊາດ, ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ;
6. ປະກອບສ່ວນເຮັດໃຫ້ວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຂອງ ສປປ ລາວ ມີຄວາມກ້າວໜ້າ ແລະ ເຂັ້ມແຂງ;
7. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ພາກທີ VI

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 92 (ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ

ຫ້າມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ນຳໃຊ້ການຫຼິ້ນ ແລະ ການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເພື່ອການພະນັນ;
2. ນຳໃຊ້ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທີ່ແຕະຕ້ອງເຖິງຜົນປະໂຫຍດ ຂອງລັດ, ສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳ ຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ, ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ກຽດສັກສີ, ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ, ຊັບສິນຂອງຜູ້ອື່ນ, ຜົນຄຸນນະທຳ, ຮິດຄອງປະເພນີ ແລະ ວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງຊາດ;
3. ໃຊ້ອາລົມຮ້າຍດ່າ, ໃຊ້ຄວາມຫຍາບຊ້າ, ທຳພິ ທີ່ບໍ່ເໝາະສົມ, ນາບຊູ, ທຳຮ້າຍຮ່າງກາຍຜູ້ອື່ນ ເປັນຕົ້ນ ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນເວລາສະແດງ ແລະ ແຂ່ງຂັນ;
4. ຂັດຂວາງນັກກິລາ ແລະ ບຸກຄະລາກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເຂົ້າຮ່ວມການຝຶກແອບ, ຝຶກຊ້ອມ, ສະແດງ ແລະ ແຂ່ງຂັນ;

5. ທຳລາຍພາຫະນະ, ວັດຖຸປະກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
6. ຈັດຕັ້ງການເຄື່ອນໄຫວກິດຈະກຳ ຫຼື ການແຂ່ງຂັນ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
7. ດັດແປງຮູບແບບ, ເນື້ອໃນ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ພື້ນເມືອງຂອງລາວໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
8. ສ້າງອຸປະສັກ, ກົດຂວາງ ຫຼື ເມີນເສີຍຕໍ່ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂອງພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
9. ໃຫ້, ເປັນສື່ກາງໃນການໃຫ້ ແລະ ຮັບສິນບິນ;
10. ນຳໃຊ້ສານຕ້ອງຫ້າມ ແລະ ສິ່ງເສບຕິດ ເຂົ້າໃນວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
11. ສວຍໃຊ້ສິດ, ໜ້າທີ່ ແລະ ຕຳແໜ່ງ, ກົດໝວງ, ຖ່ວງດຶງ, ຮຽກເອົາສິນບິນ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດແກ່ຕົນ, ຄອບຄົວ ຫຼື ບຸກຄົນອື່ນ ຊຶ່ງສ້າງຄວາມເສຍຫາຍແກ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ, ລວມໝູ່ ຫຼື ບຸກຄົນອື່ນ;
12. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 93 (ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບນັກກິລາ

ຫ້າມນັກກິລາ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ໃຊ້ສານຕ້ອງຫ້າມ, ພິວພັນສິ່ງເສບຕິດ ແລະ ສິ່ງລາມິກ, ອະນາຈານ ໃນເວລາຝຶກແອບ, ຝຶກຊ້ອມ, ສະແດງ ແລະ ການແຂ່ງຂັນ;
2. ເຈດຕະນາ ຫຼື ເມີນເສີຍ ເຮັດໃຫ້ເກີດການລົ້ມກິລາ;
3. ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ສຸຂະພາບ, ກຽດສັກສີ, ຊີວິດ, ຊັບສິນຂອງຄົນອື່ນ ໂດຍເຈດຕະນາ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ກະຕິກາ ການແຂ່ງຂັນ;
4. ຖືເອົາການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເປັນການພະນັນ;
5. ໃຫ້ ແລະ ຮັບສິນບິນ, ສີ່ໂກງ ໃນການເຄື່ອນໄຫວກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເຮັດໃຫ້ເຊື່ອມເສຍກຽດສັກສີຂອງຕົນ, ທີ່ມງານ ແລະ ປະເທດຊາດ;
6. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 94 (ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ບຸກຄະລາກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ຫ້າມພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ບຸກຄະລາກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ມີ ພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ຕຳແໜ່ງ, ໜ້າທີ່, ສິດອຳນາດ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດແກ່ຕົນ, ຄອບຄົວ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນ;
2. ປະຕິບັດສິດ, ໜ້າທີ່ ເກີນຂອບເຂດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ;
3. ປະໝາດ, ເລິ່ນເລີ້, ເມີນເສີຍ, ຂາດຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຫຼື ຂາດຈັນຍາບັນ ທີ່ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍ ຕໍ່ລັດ, ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ;
4. ກົດໝວງ, ຖ່ວງດຶງ ເອກະສານກ່ຽວກັບວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ;

ກ່ຽວຂ້ອງ;

5. ຂໍເອົາ, ທວງເອົາ ຫຼື ຮັບເອົາສິນບິນ ຈາກບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ທີ່

6. ເປີດເຜີຍຄວາມລັບທາງລັດຖະການ;
7. ສວຍໃຊ້ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເປັນການຜະນົນ;
8. ມີພິດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 95 (ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ຫ້າມຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບກິລາ-ກາຍຍະກຳ ມີ ພິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາການກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຂອງຊາດ ຫຼື ທ້ອງຖິ່ນ;
2. ດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທີ່ຜິດຕໍ່ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ, ຮີດຄອງປະເພນີ, ວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງຊາດ, ແຕະຕ້ອງເຖິງຄວາມໝັ້ນຄົງ ແລະ ເປັນຄວາມລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ;
3. ດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເພື່ອການຜະນົນ, ສານຕ້ອງຫ້າມ ຫຼື ສິ່ງ ເສບຕິດ;
4. ໃຫ້ສິນບິນແກ່ຜະນົນກຽມ-ລັດຖະກອນ, ບຸກຄະລາກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່;
5. ມີພິດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ພາກທີ VII

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ໝວດທີ 1

ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ມາດຕາ 96 (ປັບປຸງ) ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ລັດຖະບານ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ໃນ ທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ແລະ ເປັນເຈົ້າການ ປະສານສົມທົບກັບກະຊວງ, ອົງການ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ;
2. ຜະແນກສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
3. ຫ້ອງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ.

ມາດຕາ 97 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ສ້າງ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານພິຈາລະນາ;
2. ຜັນຂະຫຍາຍນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເປັນ ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
3. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ, ມະຕິ, ຄຳສັ່ງຂອງລັດຖະບານ ກ່ຽວກັບວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແລະ ຊີ້ນຳການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
4. ປັບປຸງ, ບຸລະນະກົງຈັກການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແຕ່ສູນກາງລົງ ຮອດທ້ອງຖິ່ນ. ຄຸ້ມຄອງ, ກຳສ້າງຖິ່ນແຖວພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ, ບຸກຄະລາກອນ ແລະ ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ປະເພດຕ່າງໆ ລວມທັງນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳຄົນພິການ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
5. ແຕ່ງຕັ້ງ, ປັບປຸງ, ສັບຊ້ອນ, ເລືອກເຟັ້ນ, ຍົກຍ້າຍ, ປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ແລະ ລົງວິໄນ ຕໍ່ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ, ບຸກຄະລາກອນ ແລະ ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
6. ສ້າງສູນຝຶກກິລາ, ສະໂມສອນ ແລະ ໂຮງຮຽນພອນສະຫວັນກິລາ-ກາຍຍະກຳລະດັບ ຊາດ;
7. ອະນຸຍາດການຈັດຕັ້ງການແຂ່ງຂັນ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ປະເພດຕ່າງໆ ຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
8. ຄົ້ນຄວ້າ, ສະເໜີລັດຖະບານ ເພື່ອຂໍອະນຸຍາດຈັດການແຂ່ງຂັນ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມງານ ມະຫາກຳ ກິລາແຫ່ງຊາດ, ກິລາຄົນພິການທົ່ວປະເທດ, ກິລານັກຮຽນມັດທະຍົມສຶກສາທົ່ວປະເທດ, ກິລາ ມະຫາວິທະຍາໄລລາວ, ກິລາຊີເກມ, ກິລາເອຊຽນເກມ ແລະ ກິລາໂອແລມປິກເກມ;
9. ກຳສ້າງ, ຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ສະຖານທີ່ຝຶກແອບ, ຝຶກຊ້ອມການແຂ່ງຂັນ, ພາຫະນະ, ວັດຖຸປະກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ, ງົບປະມານຂອງຕົນ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ;
10. ສ້າງຕັ້ງໜ່ວຍງານຮັບຜິດຊອບຄຸ້ມຄອງສະໜາມກິລາ-ກາຍຍະກຳລະດັບຊາດ;
11. ລະດົມການສະໜັບສະໜູນທຶນຮອນຈາກສັງຄົມ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ເພື່ອພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
12. ຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ ວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ, ຍຸດທະວິທີ, ການແພດ ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແລະ ແນະນຳ, ເຜີຍແຜ່ ໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ ເປັນຕົ້ນ ຢູ່ສະຖານການສຶກສາ ແລະ ສະຖາບັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
13. ຊີ້ນຳ, ແນະນຳ, ເຜີຍແຜ່ດ້ານວິຊາການໃຫ້ແກ່ຂະແໜງການກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນທົ່ວປະເທດ;
14. ອະນຸຍາດການສ້າງຕັ້ງ, ປັບປຸງ ຫຼື ຍຸບເລີກສະຫະພັນກິລາແຫ່ງຊາດ;
15. ຮັບຮູ້ ການສ້າງຕັ້ງ, ປັບປຸງ ຫຼື ຍຸບເລີກສະໂມສອນ, ສະຫະພັນກິລາຂັ້ນແຂວງ;
16. ສະເໜີລັດຖະບານ ເພື່ອຮັບຮອງການສ້າງຕັ້ງ, ປັບປຸງ ຫຼື ຍຸບເລີກ ຄະນະກຳມະການ ໂອແລມປິກແຫ່ງຊາດລາວ, ຄະນະກຳມະການພາຣາແລມປິກແຫ່ງຊາດລາວ;
17. ຮຽກໂຮມປະຊຸມ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມປະຊຸມ ກ່ຽວກັບວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ;

18. ເຊັນສັນຍາ, ອະນຸສັນຍາກັບຕ່າງປະເທດ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ເພື່ອການຊ່ວຍເຫຼືອ, ການຮ່ວມມື ກ່ຽວກັບວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ບົນພື້ນຖານການເຫັນດີຂອງລັດຖະບານ;
19. ພົວພັນ, ຮ່ວມມື ກ່ຽວກັບວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ກັບບັນດາປະເທດໃນອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;
20. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ລັດຖະບານຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
21. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 98 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພະແນກສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ພະແນກສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
2. ຄົ້ນຄວ້າ, ວາງແຜນການ, ໂຄງການພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ ພາຍໃນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ເພື່ອສະເໜີຂຶ້ນເທິງຂອງຕົນອະນຸຍາດ ແລ້ວຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
3. ສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຄົ້ນຄວ້າສະເໜີສ້າງຕັ້ງ, ປັບປຸງ ຫຼື ຍຸບເລີກສະມາຄົມກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເພື່ອໃຫ້ຂຶ້ນເທິງພິຈາລະນາ;
4. ອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງ, ປັບປຸງ ຫຼື ຍຸບເລີກ ສະຫະພັນກິລາ, ສະໂມສອນກິລາ-ກາຍຍະ ກຳ ພາຍໃນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
5. ສະເໜີແຕ່ງຕັ້ງ, ສັບຊ້ອນ, ຍົກຍ້າຍ, ປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ແລະ ລົງວິໄນ ຕໍ່ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ, ບຸກຄະລາກອນ ແລະ ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ຫຼື ສະເໜີຕໍ່ຂຶ້ນເທິງພິຈາລະນາ;
6. ຊີ້ນຳ, ແນະນຳ, ເຜີຍແຜ່ ວິຊາການກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ແກ່ຫ້ອງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ, ຮາກຖານ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
7. ປະສານສົມທົບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຄັດເລືອກ, ຝຶກແອບ, ຝຶກຊ້ອມ, ທົດສອບ, ສ້າງ, ບຳລຸງດ້ານວິຊາການໃຫ້ແກ່ນັກກິລາ, ບຸກຄະລາກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ພ້ອມທັງຈັດການແຂ່ງຂັນ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນລະດັບຕ່າງໆ;
8. ຮຽກໂຮມປະຊຸມ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມປະຊຸມ ກ່ຽວກັບວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;
9. ຄຸ້ມຄອງ, ພັດທະນາ, ນຳໃຊ້ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ພາຫະນະ, ວັດຖຸປະກອນ, ງົບປະມານຂອງກິລາ-ກາຍຍະກຳໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ;
10. ສະເໜີສ້າງຕັ້ງໜ່ວຍງານຮັບຜິດຊອບຄຸ້ມຄອງສະໜາມກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
11. ລະດົມການສະໜັບສະໜູນທຶນຮອນຈາກສັງຄົມ ເພື່ອພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;
12. ພົວພັນຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ;

13. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແລະ ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

14. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 99 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຫ້ອງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ພັດທະນາວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
2. ຄົ້ນຄວ້າ, ວາງແຜນການ, ໂຄງການພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນອະນຸມັດແລ້ວຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
3. ສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຄົ້ນຄວ້າ ສະເໜີສ້າງຕັ້ງ, ປັບປຸງ ຫຼື ຍຸບເລີກສະໂມສອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເພື່ອໃຫ້ຂັ້ນເທິງພິຈາລະນາ;
4. ຮັບຮູ້ການສ້າງຕັ້ງ, ປັບປຸງ ຫຼື ຍຸບເລີກ ໜ່ວຍກິລາ-ກາຍຍະກຳຮາກຖານ;
5. ສະເໜີແຕ່ງຕັ້ງ, ສັບຊ້ອນ, ຍົກຍ້າຍ, ປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ແລະ ລົງວິໄນ ຕໍ່ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ, ບຸກຄະລາກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຕໍ່ຂັ້ນເທິງ ເພື່ອພິຈາລະນາ;
6. ຊີ້ນຳ, ແນະນຳ, ເຜີຍແຜ່ ວິຊາການກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ແກ່ສະໂມສອນ, ໜ່ວຍກິລາ-ກາຍຍະກຳຮາກຖານ;
7. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການ ຄັດເລືອກ, ຝຶກແອບ, ຝຶກຊ້ອມ, ທົດສອບ, ສ້າງ, ບຳລຸງດ້ານວິຊາການໃຫ້ແກ່ນັກກິລາ, ບຸກຄະລາກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ພ້ອມທັງຈັດການແຂ່ງຂັນ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນກິລາລະດັບຕ່າງໆ;
8. ຮຽກໂຮມ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມປະຊຸມ ກ່ຽວກັບວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;
9. ຄຸ້ມຄອງ, ພັດທະນາ, ນຳໃຊ້ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ພາຫະນະ, ວັດຖຸປະກອນ, ງົບປະມານກິລາ-ກາຍຍະກຳໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ;
10. ລະດົມການສະໜັບສະໜູນທຶນຮອນຈາກສັງຄົມ ເພື່ອພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
11. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ພະແນກສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແລະ ອົງການປົກຄອງເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
12. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 100 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງ, ອົງການ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ບັນດາກະຊວງ, ອົງການ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ປະສານສົມທົບ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຂະແໜງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ກ່ຽວກັບວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.

ໝວດທີ 2 ການກວດກາວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ມາດຕາ 101 (ປັບປຸງ) ອົງການກວດກາວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ອົງການກວດກາວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນ ຊຶ່ງແມ່ນອົງການດຽວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 96 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ອົງການກວດກາພາຍນອກ ຊຶ່ງແມ່ນສະພາແຫ່ງຊາດ, ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ, ອົງການກວດກາລັດແຕ່ລະຂັ້ນ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ສະຫະພັນນັກຮົບເກົ່າລາວ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ສີ່ມວນຊົນ ແລະ ຝົນລະເມືອງ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 102 (ປັບປຸງ) ເນື້ອໃນການກວດກາ

ເນື້ອໃນການກວດກາ ວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
2. ການເຄື່ອນໄຫວຂອງການຈັດຕັ້ງ, ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ບຸກຄະລາກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
3. ການແກ້ໄຂຄຳສະເໜີຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ.

ມາດຕາ 103 (ປັບປຸງ) ຮູບການກວດກາ

ການກວດກາ ວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ມີສາມຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ;
2. ການກວດກາ ໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ.

ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ ແມ່ນ ການກວດກາທີ່ດຳເນີນໄປຕາມແຜນການຢ່າງເປັນປະຈຳ ແລະ ມີການກຳນົດເວລາທີ່ແນ່ນອນ.

ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແມ່ນ ການກວດການອກແຜນການ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ຊຶ່ງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ແມ່ນ ການກວດກາຮີບດ່ວນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

ໃນການດຳເນີນການກວດການັ້ນຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ພາກທີ VIII

ວັນກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດ, ງົບປະມານ, ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ເຄື່ອງແບບກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ມາດຕາ 104 (ປັບປຸງ) ວັນກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດ

ວັນທີ 13 ກໍລະກົດ 1966 ເປັນວັນສ້າງຕັ້ງກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດ, ແຕ່ລະປີ ຢູ່ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໃຫ້ຈັດຕັ້ງການສະເຫຼີມສະຫຼອງວັນດັ່ງກ່າວ ດ້ວຍຮູບການຕ່າງໆທີ່ເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 105 (ໃໝ່) ງົບປະມານ

ງົບປະມານທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແມ່ນ ງົບປະມານແຫ່ງລັດ ທີ່ຈັດສັນໃຫ້ແກ່ຂະແໜງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສຶກສາ ໂດຍມີສາລະບານສະເພາະ.

ມາດຕາ 106 ເຄື່ອງໝາຍກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ເຄື່ອງໝາຍກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເປັນຮູບທວນໄຟ, ສີແດງກວມຫົວນາກສີຄຳ, ມີສັນຍາລັກທາງແລ່ນຢູ່ເບື້ອງລຸ່ມ, ມີໜັງສືເປັນພາສາຝຣັ່ງ “LAOS”.

ມາດຕາ 107 ເຄື່ອງແບບກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ເຄື່ອງແບບກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ພາກທີ IX

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 108 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫຼື ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 109 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ຫ້າມ ຊຶ່ງກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍແກ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ, ສັງຄົມ ຫຼື ສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງພົນລະເມືອງ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ກ່າວເຕືອນ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແພ່ງ ຫຼື ຖືກລົງໂທດທາງອາຍາ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີເປົ້າ ຫຼື ໜັກ.

ມາດຕາ 110 (ໃໝ່) ມາດຕະການທາງອາຍາ ຕໍ່ການລົ້ມກິລາ

ການລົ້ມກິລາ ແມ່ນ ການຕົກລົງກັນໄວ້ລ່ວງໜ້າກ່ຽວກັບຜົນ ຂອງການແຂ່ງຂັນ ຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງບຸກຄົນ ຫຼື ກຸ່ມຄົນໃດໜຶ່ງ ລວມມີ ນັກກິລາ, ຄູ່ຝຶກ, ກຳມະການ ຕັດສິນ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນ ຊຶ່ງເປັນການທຳລາຍກຽດສັກສີ, ຊື່ສຽງຂອງວົງການກິລາ ແລະ ປະເທດຊາດ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນໃດ ໂດຍເຈດຕະນາ ຫາກໄດ້ສະເໜີໃຫ້, ເອົາໃຫ້ ຫຼື ສັນຍາວ່າຈະໃຫ້, ຮັບເອົາ, ທວງເອົາ, ຂໍເອົາ ຫຼື ຕົກລົງຮັບເອົາ ເງິນ, ຊັບສິ່ງຂອງ ຫຼື ຜົນປະໂຫຍດໃດໜຶ່ງ ໂດຍທາງກົງ ຫຼື ທາງ ອ້ອມ ເພື່ອລົ້ມກິລາ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກທີໜຶ່ງຂອງມາດຕານີ້ ກໍຈະຖືວ່າເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ໃນສະຖານການໃຫ້ສິນບິນ ຫຼື ການຮັບສິນບິນ ແລະ ຈະຖືກລົງໂທດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນປະມວນກົດ ໝາຍອາຍາ.

ພາກທີ X
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 111 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 112 (ປັບປຸງ) ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ພາຍຫຼັງ ປະທານປະເທດ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິ ປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດ ປະກາດໃຊ້ ແລະ ໄດ້ລົງຈິດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ສືບທຳວັນ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ປ່ຽນແທນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍກິລາ-ກາຍຍະກຳ ສະບັບເລກທີ 15/ສພຊ, ລົງວັນທີ 06 ກໍລະກົດ 2012.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປາມິ ຢາທໍ່ຕູ້